

ΑΓΩΝΙΣ ΙΡΩΜΕΝΟ στους εξεχερδημένους δρόμους

Πώς να περιχράγεις την ειμόνα του θανάτου, της υαμένης πίσσας, των βουριωμένων μασιών, των συνελεύσεων, των χαμόγελων...

Πώς να περιχράγεις τη μυρωδιά των φόβου, των δαμειγόνων, της αδρεναλίνης, της σερής...

Πώς να περιχράγεις τον ήχο των θευματισμένων ονείρων, της πέτρας, της φωτιάς, των ουρλιαχτών, των συνθημάτων...

Πώς να περιχράγεις το άγγιγμα των φίλων όταν τρέχεις... Πώς να περιχράγεις τη γεύση του αιματος...

Κάποιοι θεώρουν ότι μπορούν να τα έργαζαν να τα έδειξαν να τα είπαν να τα ματάλαβαν... μόνο που δεν ήταν...

Κι εμείς που ζόραμε για πρώτη φορά, δεν έχουμε πει την τελευταία μας λέξη..
γιατί απλά δεν υπάρχει τελευταία.

Φρου Σελευδερία!

δράματα των φίλων του αλέξη...

ΘΕΛΟΥΜΕ ΕΝΑΝ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΚΟΣΜΟ. ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΜΑΣ.

Δεν είραστε τροφοκράτες, «κουκουλόφοροι», «γυνωστοί-άγυνωστοι».

ΕΙΜΑΣΤΕ ΤΑ ΓΥΛΙΑ ΣΑΣ.

Αυτοί, οι γυνωστοί-άγυνωστοι...

Κάνουμε όνειρα - μη σκοτώνετε τα όνειρά μας.

Έχουμε ορρή - μη σταρατάτε την ορρή μας.

ΟΥΜΙΘΕΣΤΕ. Κάρποτε θεασταν νέοι κι εσείς.

Τώρα κυνηγάτε το χρήμα,
νοιάζεστε μόνο για τη «βίτρινα»,
παχύνατε, καραφλίασατε.

ΕΞΑΣΤΕ.

Περιμέναμε να μας υποστηρίξετε. Περιμέναμε να ενδιαφερθείτε,
να μας κάνετε μια φορά κι εσείς περήφανος.

ΜΑΤΙΑ.

Ζείτε φεύγετες ζωές,

έχετε σκύψει το κεφάλι, έχετε κατεβάσει τα γαντελόνια
και περιμένετε τη μέρα που θα γενέσετε.

Δε φαντάζεστε, δεν ερωτεύεστε, δεν δημιουργείτε.

Μόνο προηδούτε κι αγοράζετε.

ΥΛΗ ΓΑΝΤΟΥ, ΑΓΑΓΗ ΠΟΥΘΕΝΑ - ΑΛΗΘΕΙΑ ΠΟΥΘΕΝΑ

Πού είναι οι γονείς;

Πού είναι οι καλλιτέχνες;

Γιατί δε φαίνουν έξω:

ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΜΑΣ
ΤΑ ΓΥΛΙΔΑ

Υ.Γ.:

Μη μας ρίχνετε αλλά δακρυγόνα.
ΕΜΕΙΣ ΚΛΑΙΜΕ ΚΙ ΑΓΡΑΦΟΙ ήταν

Δεκέμβρης 2008. Μέρες κοινωνικής και ταξικής εξέγερσης.

Οι νεολαίοι, οι εκμεταλλευόμενοι, οι αποκλεισμένοι, οι μετανάστες, οι αμετανόητοι αιρετικοί και διασαλευτές της Τάξης... απέναντι στους γδάρτες ονείρων, τα πολιτικά και οικονομικά αφεντικά, τους μπάτσους, τους δικαστές, τους εισαγγελείς, τους δεσμοφύλακες, τους έμμισθους κονδυλοφόρους, τους κομματικούς και τηλεοπτικούς προασπιστές του συστήματος. Πορείες, καταλήψεις, συγκρούσεις, επιθέσεις, απαλλοτριώσεις, σαμποτάζ, συντροφικότητα. Τα χριστούγεννα αναβάλλονται λόγω εξέγερσης...

Γενάρης 2008. Ήρθε η στιγμή να μετατρέψουμε την οργή και την ορμητικότητα της εξέγερσης του Δεκέμβρη σε συνειδητή και καθολική ρήξη με τον «παλιό κόσμο» της καταπίστησης, της εκμετάλλευσης, της αλλοτρίωσης, της καταστολής. Εξεγερμένο και το νέο έτος...

Τα κρατικά επιτελεία, οι κομματικοί μηχανισμοί κι οι συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες ανασυντάσσονται. Τα ΜΜΕ σπέρνουν την τρομούστερία. Η καταστολή επιχειρεί να επανακτήσει το κοινωνικό έδαφος που απελευθέρωσε η εξέγερση με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα των μπάτσων στους δρόμους, με προσαγωγές και ασφυκτικό κλοιό κατά αγωνιστών σε πολλές επαρχιακές πόλεις, με εφόδους σε σπίτια αγωνιζόμενων ανθρώπων στην Αθήνα, με 65 εξεγερμένους αιχμάλωτους στη φυλακή. Οι δολοφόνοι προστάζουν επιστροφή στην ομαλότητα, στην κανονικότητα, στην κοινωνική γαλήνη...

Μέρες Δεκέμβρη και ζήσαμε όλα αυτά που δεν πρόλαβες να ζήσεις... Το ματωμένο σου κορμί, άψυχο στον πεζόδρομο της Μεσολογγίου από τις σφαίρες ένστολων φονιάδων, το έναυσμα. Μόλις 15 Δεκέμβρηδων...

Τα δάκρυα στα μάτια μας προστάτεψαν από τα δακρυγόνα τους. Κι η οργή που μας πλημμύρισε όπλισε με αποφασιστικότητα τις καρδιές και τα χέρια μας...

Όμως ποτέ δεν επιθυμήσαμε τέτοια εναύσματα. Οι μικροί καθημερινοί θάνατοι κι η οργανωμένη δολοφονική πολιτική των ανθρωποδιοικητών αρκούσαν. Θέλαμε τόσο να είμαστε μαζί, ο ένας πλάι στον άλλο, όλες αυτές τις μέρες που εξαπολύθηκε η επίθεση κατά της αθλιότητας αυτού του γερασμένου κόσμου...

Όμως, εσύ, εδώ και κοντά δυο μήνες δεν υπάρχεις παρά ήρθες να φωλιάσεις στην καρδιά και στη μηνή μας. Κι εκεί θα κρατήσουμε ζεστή τη θύμηση σου σα μια σφιχτή αγκαλιά. Μαζί με το άσβεστο μίσος για τους φυσικούς και ηθικούς αυτουργούς της δολοφονίας σου. Μαζί με το άσβεστο μίσος για τους δήμιους της ζωής. Αντί σύντροφε. Αντί φίλε. Αντί Αλέξη...

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

αυτοοργανωμένος χώρος αλληλεγγύης & ρήξης ΡΕΣΑΛΤΟ

3.5 χρόνια ύπαρξης και δράσης

Από τα μέσα Ιούνη 2005, στη λεωφόρο Δημοκρατίας 54 (είσοδος από Ερμού 9), στο Κερατσίνι, λειτουργεί ο αυτοοργανωμένος χώρος αλληλεγγύης και ρήξης ΡΕΣΑΛΤΟ. Ένα εγχειρήμα κοινωνικής-πολιτικής-πολιτισμικής παρέμβασης, αναρχικού-αντιεξουσιαστικού χαρακτήρα, που έχει ως βεληνεκές της απεύθυνσης και της δράσης του τις περιοχές του Κερατσινίου, της Νίκαιας, της Δραπετσώνας και του Περάματος και που μέχρι στιγμής έχει κατορθώσει μια πρώτη παρουσία (με κείμενα, εκδηλώσεις, παρεμβάσεις, προβολές βίντεο) γύρω από τα ζητήματα του κοινωνικού ελέγχου, της μισθωτής σκλαβιάς, του ασφαλιστικού, της εκπαίδευσης, του ρατσισμού, του σεξισμού, του εγκλεισμού, των ναρκωτικών, της οικολογικής καταστροφής, της αλληλεγγύης σε φυλακισμένους αγωνιστές. Ένας χώρος αδιαμεσολάβητης επικοινωνίας, συναναστροφής και ανθρώπινης δημιουργίας, χωρίς ιεραρχίες και ειδικούς, μακριά από εμπορευματικές σχέσεις, θεαματικά και καταναλωτικά πρότυπα. Ένα πείραμα διασταύρωσης, γνωριμίας, συντροφικότητας και δράσης ενάντια σε κάθε μορφή εξουσίας.

Το τελευταίο διάστημα οι παρεμβάσεις του στεκιού εστιάστηκαν στα πολλά και σημαντικά τοπικά ζητήματα ενώ η πρωτοβουλία προβολών τανιών πραγματοποίησε δύο θεματικούς κύκλους προβολών (από 4 τανίες) αντισειστικού και αντιεθνικιστικού περιεχομένου. Το στέκι είναι ανοιχτό κάθε Τετάρτη και Παρασκευή μετά τις 9:00μμ.

Όμως, δεν υπάρχει συνθηκολόγηση ή ανακωχή. Οι προστακτικές της Εξουσίας συνεχίζουν και μαζί ο αγώνας για τη συντριβή τους. Από τα σχολικά κελιά μέχρι τα εργασιακά κάτεργα, από τον αποκλεισμό και την περιθωριοποίηση των άνεργων, των νεόπτωχων και των μεταναστών μέχρι τα κολαστήρια των φυλακών και τα σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης προσφύγων, από τις συνοικίες μέχρι το κέντρο της μητρόπολης και σε όλη την επικράτεια... Η υπόσχεση που ανταλλάξαμε ισχύει. Διαρκές ανοιχτό ραντεβού στους δρόμους...

Γιατί;

Η δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου έφερε στο προσκήνιο, για μια ακόμη φορά, την περίφημη «νέα γενιά». Τη γενιά που έχει δεχτεί τα τελευταία χρόνια πληθώρα απαξιωτικών χαρακτηρισμών και που δέχεται τα όγχη και τα κόμπτλεξ γονιών, δασκάλων, πεφωτισμένων και τις σκοπιμότητες της κυριαρχίας. Αυτή η γενιά, λοιπόν, αντέδρασε, βγήκε στον δρόμο και συγκρούστηκε.

Για τους ανθρώπους που σήμερα είναι 14-18 χρόνων, ανατρέχοντας μέσα στα χρόνια, θα δούμε ότι τα βιώματα αλλά και οι συνθήκες που ζουν κάθε άλλο παρά ιδανικές είναι, όπως θέλουν να τις παρουσιάζουν οι τηλεκανθίθαλοι παραθυρόβιοι.

Γεννήθηκαν και μεγαλώνουν σε «πανέμορφα» κουτιά, τα οποία οι γονείς τους καταχρεώθηκαν για να αποκτήσουν. Τα κουτιά αυτά στολίζονται με κάθε είδους επίκτητη ανάγκη, για την οποία οι γονείς και πάλι χρεώνονται. Η μεταφορά από κουτί σε κουτί γίνεται με αμάξι, για το οποίο οι γονείς, ώ τι έκπληξη, χρεώθηκαν. Με αποτέλεσμα να βλέπουν τους γονείς να σκύβουν το κεφάλι σε οποιοδήποτε αφεντικό και σε οποιαδήποτε συνθήκη. Το «παράδοξο» σε αυτήν την κατάσταση είναι ότι οι γονείς όχι μόνο δεν αναγνώριζαν τις υποτελείς επιλογές τους, αλλά συνεχώς προέτρεπαν τα παιδιά τους να σκύβουν κι εκείνα το κεφάλι στον κάθε κομπλεξικό δάσκαλο, στη στείρα γνώση, στο κάθε ένοπλο γουρούνι...

Παράλληλα, η κοινωνικοποίησή τους στριμώχθηκε στον μαγικό κόσμο του διαδικτύου, από τους υπολογιστές στο σπίτι μέχρι τα internet café, για την υποκατάσταση

των πραγματικών καθημερινών σχέσεων, του έρωτα και της επικοινωνίας, με εικονικές. Η κυριαρχία δεν ρίχνει πλέον μόνο πρέζα στις κοινωνικές ομάδες που φοβάται. Δίνει απλόχερα και ένα διαφορετικό ψηφιακό κόσμο (Alt+F4).

Οι σημερινοί μαθητές, που έχουν γενετεί την πίκρα του συμβιβασμού της προηγούμενης γενιάς (αυτής του Πολυτεχνείου και της Αλλαγής), που έχουν παραστάσεις από τις κοινωνικές συγκρούσεις των τελευταίων ετών, αυτή η γενιά, αναγνωρίζοντας στο πρόσωπο του Αλέξη Γρηγορόπουλου το δικό της πρόσωπο, αποφάσισε να κατέβει στον δρόμο με αυθορμητισμό και οριζόντια οργάνωση, αδιαφορώντας για 15μελή και κομματικές καθοδηγήσεις. Το ραντεβού ήταν κάθε φορά και σε διαφορετικό σημείο, και ο στόχος ένας: σύγκρουση!

Επιτέθηκαν σε MAT και αστυνομικά τμήματα με ό,τι έβρισκαν μπροστά τους, από νεράντζια και πέτρες,

μέχρι κάδους και πυροσβεστήρες. Τα θωρακισμένα γουρούνια τα έχαναν μόνο που τους έβλεπαν να τρέχουν κατά πάνω τους χωρίς φόβο και αστυνομικοί διευθυντές τους παρακαλούσαν να μην μπουν και καταστρέψουν τα αστυνομικά τμήματα, αναποδογύρισαν περιπολικά, κατέστρεψαν ό,τι μπορούσαν σε όσες περισσότερες γειτονιές μπορούσαν. Και όταν οι γνωστοί άγνωστοι φιλήσυχοι πολίτες τους ρωτούσαν γιατί το κάνουν αυτό, η απάντηση δεν θα μπορούσε να είναι πιο αποστομωτική. Γιατί Όχι;

Τόσο απλά, τόσο ξεκάθαρα. Για να καταλάβουν όλοι όσοι ήταν στις τηλεοράσεις ότι δεν χρειάζεται να αναρωτιούνται ποιοι είναι οι λόγοι που εξεγείρονται και καταστρέφουν και πως κανείς δεν μπορεί να δώσει έναν σοβαρό λόγο να μην το κάνουν. Γιατί έχουν όλους τους λόγους του κόσμου...

Γιατί Όχι!!!

Γιατί Όχι!!!

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ

Οι ημέρες και οι νύχτες που ακολούθησαν την 6η Δεκέμβρη απαιτούν τόνους από χαρτί και μελάνι για να μπορέσουν να αποτυπωθούν και να αποτυπώσουν. Η δυσκολία δεν έγκειται τόσο στο πλήθος και τη διαφορετικότητα των εξεγερμένων και των δράσεων, όσο στο ότι ο ρυθμός της ζωής άλλαξε. Κάθε μουσικό κομμάτι στήνεται σ' έναν ρυθμό, μόλις τον αλλάξεις, αλλάζει και το κομμάτι. Η ζωή άλλαξε.

Ο ρυθμός που σχεδόν υπνωτισμένοι ακολουθούσαμε, μέχρι εκείνο το βράδυ, είχε μία επιβεβλημένη -ή μη- τάξη και συμμετρία, μία «ορισμένη» αναλογία στον χώρο και τον χρόνο. Ρυθμός που άλλαζε χωρίς να το αντιλαμβανόμαστε και τα άλλαζε όλα. Οι σχέσεις μεταξύ μας διευρύνθηκαν πέρα από το δεδομένο εξαιτίας της επιθυμίας ή/και ανάγκης να μοιραστούμε τις σκέψεις, τις απόψεις, τα συναισθήματά μας για όσα συνέβαιναν. Οι αισθήσεις μας απλώθηκαν πέρα από τους αυτονόητους χώρους της επαναληπτικής, καθημερινής μας κίνησης για να μπορέσουμε να καταλάβουμε, να εξηγήσουμε, να πάρουμε θέση. Στο κενό, αδιάφορο αστικό τοπίο μάς αποκαλύφθηκαν σημεία, κτίρια, μαγαζιά, πλατείες, τοίχοι, δρόμοι, όλα φορτωμένα με σημασίες, έννοιες, αισθήματα, αθώντας μας να τα αντιμετωπίσουμε. Ο χρόνος συστελλόταν και διαστελλόταν, πέρα από

Ο ΡΥΘΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΝΟΝΙΚΟΤΗΤΑΣ...

τους επιβαλλόμενους εξωτερικούς παράγοντες, μέσα στη ροή της κάθε επιλογής μας... Ο ρυθμός άλλαζε και όλοι ανεξαιρέτως μπήκαμε στη δίνη των ημερών που οι εξεγερμένοι/ες προκαλούσαμε... Μια δίνη που αποκάλυψε τη δυνατότητα της επιλογής, τη δυνατότητα της άρνησης. Μια δίνη που επιτέλους έδωσε σάρκα και οστά στην υπόσταση του «εμείς». Η ζωή άλλαξε κι απέναντι στο νέο ρυθμό της· που εξακολουθεί να διαμορφώνεται και που απειλεί ευθέως τις αξίες της Εξουσίας· οι Θεσμοί, το Κράτος, οι μηχανισμοί και φορείς του δεν θα έμεναν μόνο στο πρόχειρο πλαίσιο της κατασταλτικής, καταγγελτικής ή πρακτορολογικής λογικής. Από τις πρώτες κιόλας ημέρες, επιστρατεύθηκαν, μεταξύ άλλων, οι ισχυρές τους λέξεις: «ηρεμία», «ασφάλεια», «ομαλότητα». Η γνωστή μήνη λέξεων που στόχευε και θα στοχεύει στην πρόκληση αισθησης αβεβαιότητας, ανασφάλειας και φόβου μπροστά στο άγνωστο και το αμορφοποίητο. Ταυτόχρονα, ξεκίνησαν να μάχονται για την επιβολή της «επιστροφής στην κανονικότητα» με τρομερή συνέπεια και ποικίλους τρόπους. Αρχικά με τη δημόσια επίκλησή μιας υποτιθέμενης ανάγκης της κοινωνίας να επιστρέψει στην κανονική ροή των πραγμάτων -άξιο απορίας σε ποια «κοινωνία» αναφέρονταν. Στη συνέχεια, και σύμφωνα πάντα με το ρόλο που πρεσβεύουν στο Σύστημα, διαφημίζοντας την «επιστροφή στην κανονικότητα», με τη δική τους επιστροφή στις ίδιες και απαράλλαχτες λειτουργίες τους. Όπως και με τη συνειδητή αποσιώπηση ή/και συνειδητό σφετερισμό όλων όσων εξακολουθούν να συμβαίνουν στο πλαίσιο των δυνατοτήτων της επιλογής και της άρνησης. Αν και οι στυλοβάτες του Συστήματος γνωρίζουν πολύ καλά πως η ζωή άλλαξε και δεν γίνεται να επιστρέψει ίδια, στην προγενέστερη εκδοχή της, εντούτοις δεν θα πάψουν να πριμοδοτούν με πάθος το ιδεολόγημα της «επιστροφής στην κανονικότητα». Για να επαναφέρουν το πάγωμα των δυνατοτήτων, τη νέκρωση των αισθήσεων, την αποστείρωση των συνειδήσεων. Για να κερδίσουν χρόνο και χώρο ώστε να προκαλέσουν ξανά την αλλαγή ρυθμού, στο ρυθμό της κανονικότητας. Η δίνη που θέλει και μετουσίωσε τη θλίψη σε οργή, την οργή σε δράση, τη δράση σε δημιουργία, τη δημιουργία σε έκθεση ήταν η αλλαγή του ρυθμού. Από εκεί και πέρα η διαμόρφωση, ο εμπλουτισμός και η διατήρησή του στηρίζονται στη δική μας επιλογή να αντιληφθούμε τί άλλαξε στη ζωή μας, μέσα στη δίνη, και παράλληλα να διοχετεύουμε αυτή τη γνώση στις επιλογές και τις πράξεις μας.

“
ΚΩ ΌΡΨ
ΚΤ ΘΗΜΕ

Πέγαρε, πως έρχεται ο καιρός
και ήρθε.

Πως θα είναι βροχερός
και είναι.

Όχι από νερό
μα μονάχα, από μάγρια μίση
μερόνυχτα πονόρματα
και τρομερές οργές.

Τρέμει η ψη, από σύρπνοια
ζώντας απείθαρχες
και θαλερές ζωές

”

**ΙΟΛΟ
ΖΥΤΣ
ΙΖΥΟΜΟΦΔ**

Το Σαββάτο 20/12, πραγματοποιήθηκε στο Κερατσίνι πορεία στο πλαίσιο της διεθνούς μέρας αλληλεγγύης στους συλληφθέντες της εξέγερσης. Η συγκέντρωση έγινε στις 12:00 στην πλατεία Λαού, όπου είχε στηθεί μικροφωνική και μοιράζονταν κείμενα. Μετά από μια ώρα ξεκίνησε πορεία περίπου 60 ατόμων, η οποία έφτασε μέχρι την Π.Τσαλδάρη στο ύψος της Γρ.Λαμπράκη. Κατά τη διάρκεια της πορείας, μοιράστηκαν 1500 κείμενα, γράφτηκαν συνθήματα σε όλες τις τράπεζες και έγινε σαμποτάζ σε μηχανήματα ανάληψης. Επίσης, γράφτηκαν συνθήματα και πετάχτηκαν βαζάκια με κόκκινη μπογιά στο δημαρχείο.

η γυάλινη, αυτονόητη ζωή μας έσπασε σε δυο κομμάτια μέσα σε 14 ημέρες -με αφορμή τη δολοφονία ενός 15χρονου παιδιού- και τώρα, οι εκφραστές και δημιουργοί αυτής της ζωής μας εξαναγκάζουν να διαλέξουμε...

μεταξύ ενός ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΟΥ περιστατικού και της εν ψυχρώ εκτέλεσης, των εκατοντάδων συνοριακών και εργατικών ΔΟΛΟΦΟΝΙΩΝ...

μπάτσοι γουρούνια δολοφόνοι
αυτές οι μέρες είναι του αλέξη, της μαρίας, του τόνι, του...

μεταξύ της κροκοδελιας μονοήμερης ΘΛΙΨΗΣ υπουργών, βουλευτών, μπάτσων, συνδικαλιστών, δημοσιογράφων και της καθημερινής ΟΡΓΗΣ παιδιών, φοιτητών, εργαζόμενων, άνεργων, μεταναστών, εξαθλιωμένων...

το αίμα κυλάει εκδίκηση ζητάει

μεταξύ της ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ και του ΚΟΣΤΟΥΣ για τις βιτρίνες πολυτελών καταστημάτων, πολυεθνικών, τραπεζών και του συσσωρευμένου ΜΙΣΟΥΣ ενάντια στην ακρίβεια, την ανέχεια, την ιδιοκτησία...

εσείς μιλάτε για ζημιές, εμείς μιλάμε για ζωές

μεταξύ του ΠΛΙΑΤΣΙΚΟΥ κάποιων ευρώ και της οικονομικής ΑΦΑΙΜΑΞΗΣ μας για 28 δις ευρώ στις τράπεζες, για κάμποσα ακόμα δις από τη μονή βατοπεδίου...

πλιατσικόλογοι δεν είναι οι εξεγερμένοι είναι οι τραπεζίτες και οι ρασοφορεμένοι

μεταξύ του υποτιθέμενου «κράτους των ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ» και των δεκάδων ΣΥΝΟΙΚΙΩΝ και ΠΟΛΕΩΝ σε όλη την ελλάδα που έδειξαν ότι η αυτοοργάνωση ξεπέρασε τις «γραμμές» των κομματόσκυλων και ότι η αντίσταση δεν έχει ναούς, ηγέτες και ειδικούς...

είμαστε οι 10 κουκουλοφόροι

μεταξύ των διακοσίων ΚΟΥΚΟΥΛΟΦΟΡΩΝ, προβοκατόρων (και άλλων χαρακτηρισμών) σύμφωνα με την αριστερά και τα κανάλια

και των δεκάδων χιλιάδων ΑΝΘΡΩΠΩΝ με κουκούλες, μάσκες και κασκόλ που μοιράστηκαν ίσως για πρώτη φορά το φόβο απέναντι στις στρατιές των μπάτσων και βασικά, μοιράστηκαν τις ζωές τους στους δρόμους και όχι στην τηλεόραση...

στο δρόμο, στο δρόμο να σπάσουμε τον τρόμο

μεταξύ της ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ως μόνοι και μόνιμοι αποδέκτες βίας από την εξουσία, τους μηχανισμούς της, τους εκπροσώπους της και της ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ ως δημιουργοί της ζωής, καταστρέφοντας τον εξουσιαστικό τους κόσμο...

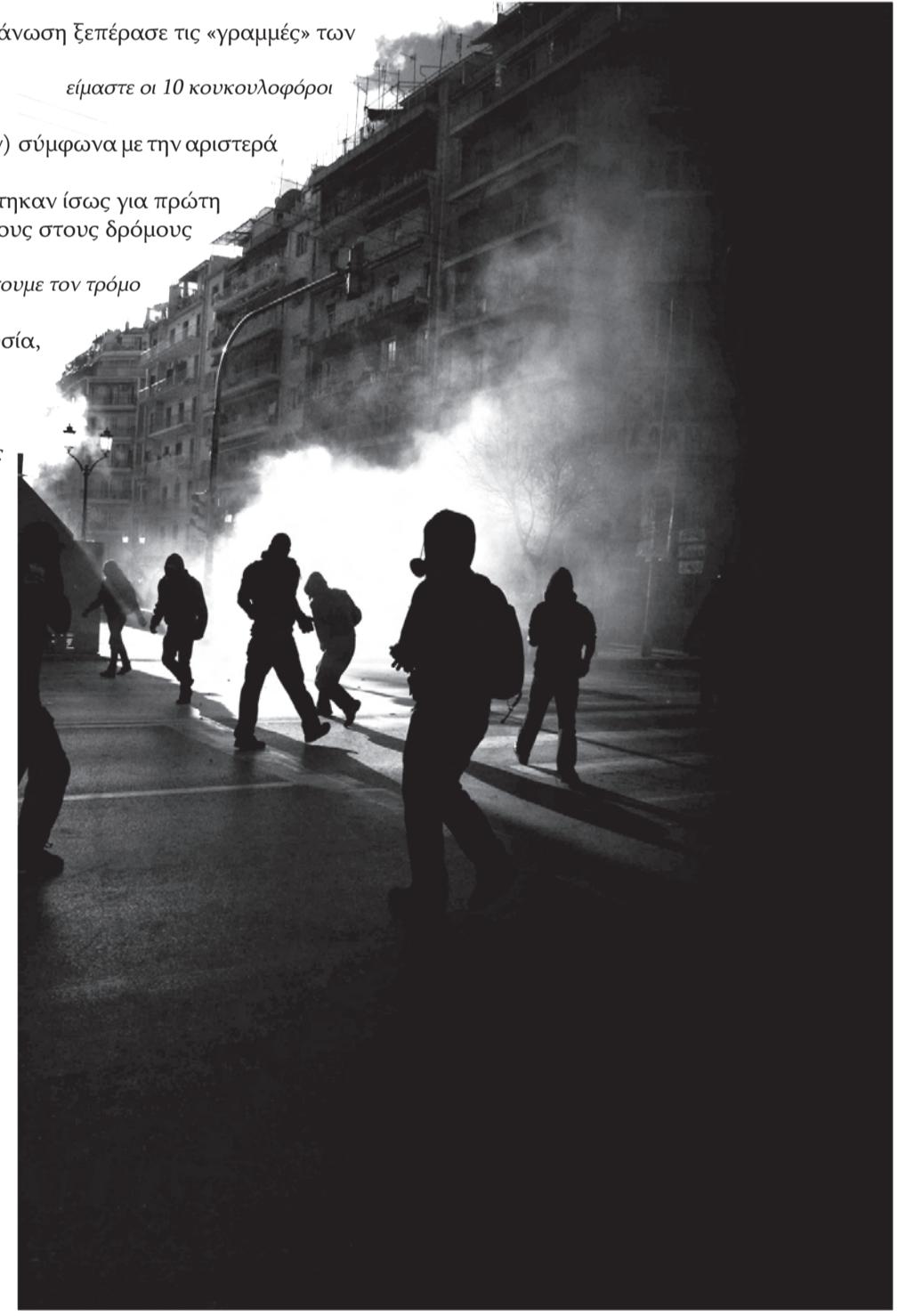
βία στη βία της εξουσίας

Λοιπόν ας διαλέξουμε...

αν η επιλογή όμως είναι, τελικά να διαλέξουμε, ότι σχετίζεται με τη δημιουργία αυτής της γυάλινης ζωής, στημαίνει πως επιτρέπουμε στην εξουσία να μετατρέψει τον αγώνα, την αντίσταση, την εξέγερση των καταπιεσμένων -μαθητών, φοιτητών, ανέργων, μεταναστών, εργαζόμενων, φτωχών...- σε τράπεζα με ταμπέλες για νέα δάνεια απομύζησης, σε καινούρια εμπορικά κέντρα του χρόνου και των σωμάτων μας, σε αστυνομικά τμήματα νομιμοποιημένων δολοφόνων και βασανιστών, σε υπουργεία που θα εντατικοποιήσουν ακόμα περισσότερο την εκμετάλλευση και τον έλεγχο... Σε όλα όσα δηλαδή βρίζεις, σιχτιρίζεις, σε όλα όσα σε κάνουν να τρέχεις σαν τρέλος στους δρόμους, σε όλα όσα σε κάνουν να πλακώνεσαι στα αντικαταθλιπτικά και τα υπνωτικά, σε όλα όσα σε εκβιάζουν/χειραγωγούν για να καταναλώνεις και να καταναλώνεσαι, σε όλα όσα σε απολύουν ή δεν σε πληρώνουν, σε όλα όσα σε φυλακίζουν, σε όλα όσα σε ληστεύουν νομίμως, σε όλα όσα σε διαχωρίζουν και σε τεμαχίζουν, σε όλα όσα σε καταπίεζουν, σε εκμεταλλεύονται, σε χειραγωγούν, σε υποτιμούν και σε εκβιάζουν...

δική σου είναι η επιλογή...

ή θα αναστηλώσεις τη σπασμένη βιτρίνα όλων όσων ξέρεις ότι σε σκοτώνουν καθημερινά ή θα διαλέξεις τη δύναμη, το θάρρος και την ειλικρίνεια όλων όσων δεν έχουν να κερδίσουν τίποτα από αυτή ή την επόμενη εξέγερση, πέρα από την αξιοπρέπεια, την αλληλεγγύη και την αντίσταση για τη ζωή.

**ΟΛΟΙ
ΣΤΟΥΣ
ΔΡΟΜΟΥΣ!**

Σάββατο βράδυ, 6 Δεκέμβρη, και μια σφαίρα σταματάει το σφυγμό ενός εφήβου. Ο 15χρονος Αλέξης Γρηγορόπουλος πέφτει νεκρός στην περιοχή των Εξαρχείων πυροβολημένος εν ψυχρώ από τον μπάτσο ειδικό φρουρό Επαμεινώνδα Κορκονέα.

Άλλο ένα «μεμονωμένο περιστατικό», που έρχεται να προστεθεί στη δολοφονία του 15χρονου Μιχάλη Καλτεζά τον Νοέμβρη του 1985 από τον μπάτσο Μελίστα, στις πιο πρόσφατες δολοφονίες του 23χρονου Ηρακλή Μαραγκάκη από ειδικό φρουρό στο Ηράκλειο Κρήτης και της 43χρονης Μαρίας Κουλούρη στην αγωνιζόμενη Λευκίμη της Κέρκυρας, στις μεταπολεμικές δολοφονίες αγωνιστών από το δημοκρατικό καθεστώς: Τσιρώνης, Κασίμης Κουμής, Κανελλοπούλου, Πρέκας, Τεμπονέρας, Μαρίνος.

Άλλο ένα «μεμονωμένο περιστατικό» στην ατέλειωτη λίστα της γενικότερης δολοφονικής πολιτικής του κράτους και του κεφαλαίου, με δεκάδες νεκρούς εργάτες επήσιως στα κατ' ευφημισμό «εργατικά αυτοχήματα» (όπως η πρόσφατη μαζική εξόντωση εργατών στο Πέραμα τον Ιούλιο), με σωρεία «τυχαίων θανάτων» κρατουμένων στα κολαστήρια των ελληνικών φυλακών, με εκατοντάδες νεκρούς μετανάστες κάθε χρόνο από «τυχαίες εκπυρσοκροτήσεις» συνοριοφυλάκων, από νάρκες στον Έβρο, από βυθίσεις πλοιαρίων στο Αιγαίο ή από αστυνομικές καταδιώξεις και ξυλοδαρμούς, όπως ο πρόσφατος θάνατος του Χουστέν Ζαχιντούλη στις 3 Γενάρη έξω από την Υποδιεύθυνση Αλλοδαπών και χώρο κράτησης μεταναστών «χωρίς χαρτιά» της Πέτρου Ράλλη ενώ περίμενε μαζί με χιλιάδες άλλους, όπως συμβαίνει κάθε βδομάδα, να καταθέσει αίτηση ασύλου.

Η Λάβα αιφνιδιάζει μόνο όσους δεν βλέπουν το ηφαίστειο

Σάββατο βράδυ, 6 Δεκέμβρη, και μια σφαίρα σταματάει το σφυγμό ενός εφήβου. Ο 15χρονος Αλέξης Γρηγορόπουλος πέφτει νεκρός στην πόλη. Σε πολλές πόλεις. Απ' άκρη σ' άκρη στον ελλαδικό χώρο. Ηράκλειο, Μυτιλήνη, πραγματοποιούνται συγκεντρώσεις και πορείες και εκδηλώνονται επιθέσεις και συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής. Στην Αθήνα καταλαμβάνονται το Πολυτεχνείο, η ΑΣΟΕΕ κι η Νομική (θα διαρκέσουν για 18 ημέρες) κι οι οδομαχίες διακρύνονται προώπη, ενώ επιθέσεις εκδηλώνονται και περιφερειακά σε διάφορες περιοχές της Αττικής... ΤΟ ΑΙΜΑ ΚΥΛΑΕΙ, ΕΚΔΙΚΗΣΗ ΖΗΤΑΕΙ / ΜΠΑΤΣΟΙ-ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ-ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ.

Την επόμενη μέρα, Κυριακή 7/12, το ποτάμι της οργής διευρύνεται: Κοζάνη, Σέρρες, Λάρισα, Λαμία, Κόρινθος, Κέρκυρα, Ζάκυνθος. Στην Αθήνα χιλιάδες άνθρωποι πορεύονται προς τη ΓΑΔΑ επιτιθέμενοι στις διμοιρίες των ΜΑΤ σε τράπεζες και πολυκαταστήματα και ακολουθούν πρωτοφανούς έντασης συγκρούσεις στους δρόμους μέχρι αργά το βράδυ. Συγκρούσεις και επιθέσεις εκδηλώνονται επίσης σε όλες τις παραπάνω πόλεις ενώ στη Θεσσαλονίκη καταλαμβάνεται η Σχολή Θεάτρου.

Από τη Δευτέρα 8/12 το πρωί και μετά η εξέγερση γενικεύεται. Οι μαθητές βγαίνουν στο προσκήνιο με πορείες, αποκλεισμούς δρόμων, επιθέσεις στα αστυνομικά τμήματα. Μετανάστες 2ης γενιάς (κυρίως μαθητές) και φιγούρες προσφύγων, που έχουν βιώσει όλη τη βαρβαρότητα του θεσμικού και διάχυτου ρατσισμού, βγαίνουν στους δρόμους μεγεθύνοντας το κύμα κοινωνικής οργής.

Κατά τη διάρκεια καλεσμένων και αυτοσχέδιων διαδηλώσεων σε όλη την επικράτεια πραγματοποιούνται εκτεταμένες επιθέσεις σε κρατικά κτίρια, τράπεζες, πολυκαταστήματα και αλυσίδες πολυεθνικών (οι περίφημοι μεροκαματιάρηδες). Το χριστουγεννιάτικο δέντρο στην πλατεία Συντάγματος, αλαζονικό σύμβολο μιας νεκρής γιορτής, παραδίδεται στις φλόγες της γιορτής των ζωντανών: ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΓΕΝΝΑ ΑΝΑΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΛΟΓΩ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ. Κατά τη διάρκεια της ανάκρισης του μπάτσου δολοφόνου το φυλάκιο των δικαστηρίων της Ευελπίδων δέχεται επίθεση. Στο μετρό οι άνθρωποι αρχίζουν να τρώνε, να πίνουν και να καπνίζουν αδιαφορώντας για τις απαγορεύσεις και διευρύνοντας έτσι τα μέτωπα κοινωνικής ανυπακοής ενώ αναλαμβάνονται πρωτοβουλίες αχρήστευσης των ακυρωτικών μηχανημάτων σε πολλούς σταθμούς ΜΕΤΡΟ και ΗΣΑΠ με πρόταγμα: ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ. Σούπερ μάρκετ απαλλοτριώνονται είτε για τη διανομή των αγαθών είτε για τη διατροφική στήριξη των καταληψιών. Ραδιοφωνικοί σταθμοί καταλαμβάνονται για να αρθρωθεί ο λόγος των εξεγερμένων ενώ μέσα στα κατειλημμένα πανεπιστήμια στήνονται blogs,

- ανακοινώσεις, κείμενα, έντυπα, αφίσες και αυτοδιαχειριζόμενοι ραδιοφωνικοί πομποί για την αντιπληροφόρηση. Φόρηση. Μετά τις χυδαίες και προκλητικές δηλώσεις του Κούγια, συνηγόρουν υπεράσπισης του μπάτσου δολοφόνου, σπάζεται εσωτερικά το γραφείο που διαδηλώνει στην οδό Σταδίου κατά τη διάρκεια διαδήλωσης. Στον Αγ. Δημήτριο καταλαμβάνεται το δημαρχείο, στο Χαλάνδρι το πρώην δημαρχείο νυν ΚΕΠ, στη Φιλαδέλφεια, τη Νέα Σμύρνη και τα Πετράλωνα καταλαμβάνεται η Πνευματικά Κέντρα, στο Περιστέρι παράρτημα του δημαρχείου, παντού ανοιχτές συνελεύσεις, παντού δεκάδες ή εκατοντάδες άνθρωποι. Το παράρτημα περιβάλλοντος και διαχείρισης απορριμμάτων του ΥΠΕΧΩΔΕ στην Πατησίων παραδίδεται στις φλόγες για αλληλεγγύη στον αγώνα των κατοίκων της Λευκίμης νονται Πνευματικά Κέντρα, στο Περιστέρι παράρτημα του δημαρχείου, παντού δεκάδες ή εκατοντάδες άνθρωποι. Στο Μαράθη ή από τη Μελίστα μέχρι το Σικάγο, από τη Βερολίνο μέχρι το Μέξικο Σίτυ, από τη Μόσχα μέχρι την Μελβούρνη, από το Λονδίνο μέχρι το Μπουένος Αιρες (σε αρκετές φεια, τη Νέα Σμύρνη και τα Πετράλωνα καταλαμβάνεται η προφυλακισμένοι). Ο θάνατος του Αλέξη ήρθε να διασταυρωθεί με τους μικρούς καθημερινούς θανάτους της πειθαρχίας, των προστακτικών της εξουσίας, της πλήξης, των ολοένα δυσκολότερων όρων επιβίωσης, της ολοένα εντεινόμενης επιτήρησης και καταστολής. Τους μικρούς καθημερινούς θανάτους που συντελούνται στα σχολικά κελιά, στα εργασιακά κάτεργα, στο κοινωνικό περιθώριο, στα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών, στα κολαστήρια των φυλακών, μπροστά σε μια οθόνη τηλεόρασης ή υπολογιστή ή με μια χούφτα αντικαταθλιπτικά στο χέρι. Μια εξεγερτική ευαισθησία που μαζί με τη συσσωρευμένη ασφυξία προκάλεσαν αυτή την πρωτόγνωρη έκρηξη, οδηγώντας το εγχώριο πολιτικό σύστημα σε αποσταθεροποίηση και τα κράτη της ΕΕ σε επιφυλακή για την αποφυγή μετάδοσης της ανταρσίας και σε άλλες χώρες. Το δημοκρατικό καθεστώς κλυδωνιζόμενο, σε οικονομική κρίση, με ολοένα βαθύτερες κοινωνικές ανισότητες και αποκλεισμούς και απονομιμοποιημένο κοινωνικά από μικρά και μεγάλα «σκάνδαλα», στην προσπάθεια του να ανασυνταχθεί απαίτηση από την πρώτη κιόλας στιγμή τη συστράτευση όλων των διαθέσιμων θεσμών δυνάμεων και παρακρατικών εφεδρειών. Τα ΜΜΕ σε εντεταλμένη υπηρεσία ανέλαβαν το γνώριμο ρόλο τους. Αυτόν του προασπιστή της «περιουσίας του κοσμάκη» και του αιτήματος για «ασφάλεια». Αυτόν του οργανωμένου ψεύδους, της πρόκλησης φοβικών συνδρόμων, του διαχωρισμού των διαδηλωτών σε (κακούς) βίαιους και (καλούς) ειρηνικούς, της απαξιώσης και συκοφάντησης των εξεγερμένων με ιδιαίτερη προσήλωση στους αναρχικούς-αντεξουσιαστές (σε μια προσπάθεια αποπολιτικοποίησής τους και εμφανίσης τους ως «αντικοινωνικών στοιχείων») και στους μετανάστες (κατηγορώντας για πλιατσικολόγους όσους συνελήφθησαν να απαλλοτριώνουν προϊόντα από σπασμένα πολυκαταστήματα όταν η κλοπή και η λεηλασία είναι καθημερινή πρακτική των πολιτικών και οικονομικών αφεντικών: βατοπέδιο, ασφαλιστικά ταμεία, ομόλογα, χρηματιστήριο, τραπεζική τοκογλυφία). Το κυβερνητικό επιτελείο (από απλούς βουλευτές, υπουργούς μέχρι και τον πρωθυπουργό) τις πρώτες μέρες επιδίδεται σε θεατρικές παραστάσεις ευαισθησίας μπροστά στις κάμερες με ταυτόχρονες εκκλήσεις για ψυχραιμία και για την αναγκαιότητα κοινωνικής ειρή-

νευσης και γαλήνης για να επιδοθεί τις επόμενες μέρες • λαού” δεν υπήρξε εξέγερση.

σε όργιο καταστολής θυμίζοντας την παλιά καλή δεξιά: • Όσο για την «άλλη» αριστερά, την «αριστερά των κι- • παχυλοί μισθοί τους, έπρεπε να προστατευθούν οι πολι- ξυλοδαρμοί και τραυματισμοί διαδηλωτών, χιλιάδες • νημάτων», τόσο στην κοινοβουλευτική (ΣΥΡΙΖΑ) όσο • τικοί τους προϊστάμενοι. Απλά για άλλη μια φορά επιβε- προσαγωγές, εκατοντάδες συλλήψεις, δεκάδες προφυ- • και σε αρκετές εξωκοινοβουλευτικές εκδοχές της, ενώ • βαίωσαν ότι ποτέ δεν ήταν ούτε θα είναι με την πλευρά λακίσεις. • έκλεισε το μάτι προς τους εξεγερμένους δείχνοντας «κα- • των εκμεταλλευόμενων και της κοινωνικής-ταξικής εξέ-

νευσης και γαλήνης για να επιδοθεί τις επόμενες μέρες • λαού” δεν υπήρξε εξέγερση.

μπορεί να αποδεχτεί ότι δεν κυβερνάει- αφού έχουσε το • τανόση» στην κοινωνική οργή (αποβλέπει σε εκλογική • γερσης. Η αξιωματική αντιπολίτευση (ΠΑΣΟΚ) -που ακόμα δεν • πελατεία βλέπετε) δεν αμέλησε να επισημάνει κατ’ επα- • Εξέγερση. Τόσα χρόνια αγωνιζόμασταν γι’ αυτήν, τόσα δάκρυ της για τον «αδικοχαμένο Αλέξη» τόνισε με όλους • νάληψη τα δικά της ειρηνικά χαρακτηριστικά και να κα- • χρόνια μιλούσαμε γι’ αυτήν, τόσα χρόνια την ονειρευό- τους τρόπους ότι με δική της διακυβέρνηση οι ταραχίες • ταδικάσει τις «ακρότητες» όπως και τη «βία από όπου • μασταν και την ζήσαμε. Μετά τον Δεκέμβρη τίποτα δε θα πατάσσονταν αποτελεσματικότερα. Εξάλλου, πρό- • κι αν προέρχεται», κάνοντας έτσι έναν χυδαίο συμψή- • θα είναι ίδιο πια. Η ανταρσία περιφέρεται διάχυτη μέσα κειται για τους πρωταθλητές στην καταστολή. Ενδεικτι- • φισμό της κρατικής βίας με την κοινωνική αντιβία (κάθε • σε ένα κοινωνικό σώμα ρημαγμένο από τους εκβια- κά αναφέρουμε την εισβολή στο κατειλημμένο Χημείο • σχετικός συμψηφισμός ουσιαστικά σημαίνει καταδίκη • σμούς, τις λεπλασίες και τις προστακτικές του κράτους το 1985, τη δολοφονία του Μιχάλη Καλτεζά επίσης το • των οδοφραγμάτων και υποστήριξη της κρατικής κα- • και των αφεντικών.

1985, τις «επιχειρήσεις αρετή» τη δεκαετία του '80 στα • ταστολής). Δεν αμέλησε επίσης να αφορίσει την οργή • Η δημοκρατία τους παραπάιει. Μαστίζεται από την πιο Εξάρχεια, την εισβολή στο κατειλημμένο Πολυτεχνείο το • των εξεγερμένων ως πολιτικά αφελή ή να την υποβιβά- • βαθιά κρίση: κοινωνική, οικονομική, πολιτική. Το σύ- 1995, την ψήφιση του τρομονόμου στην Ελλάδα το 2001, • σει σε μια «ασθένεια» της ανήσυχης εφηβείας, αφού δεν • στημα δεν έχει πλέον τίποτα να υποσχεθεί. Ούτε εξα- τις δεκάδες διώξεις και τις δίκες-οπερέτες όσων κατηγο- • ήθελε να υπακούσει ούτε στο δικό της πολιτικό σχέδιο: • σφάλιση, ούτε ευημερία, ούτε μεγάλα οράματα. Τα ψέ- ρρηθηκαν για συμμετοχή σε ένοπλες οργανώσεις. • την ακύρωση της διάχυτης κοινωνικής ανταρσίας και • ματα τελείωσαν. Μόνο καταβαράθρωση κοινωνική και

Το «τιμημένο κόμμα της εργατιάς» (ΚΚΕ) -πάντα πρω- • τη μετατροπή της σε άνευρη διαμαρτυρία με μοναδικό • υπαρξιακή. Μόνο φτώχια υλική, συναισθηματική και τοπόρο- αναγορεύτηκε και πάλι πρωτόπορο στη συ- • στόχο την «πτώση της δεξιάς κυβέρνησης». • διανοητική. Μόνο περισσότερη πειθαρχία, έλεγχο και νομωσιολογία και στις δηλώσεις νομιμοφροσύνης. Ως • Το ΛΑΟΣ, αυτός ο μέγας προασπιστής της δημοκρα- • καταστολή. Ο Βασιλιάς είναι γυμνός.

άλλος Λιακόπουλος ανακάλυψε ντόπιους ασφαλίτες • τίας (και του Μεταξά και της χούντας ταυτόχρονα), • Η περιδίνηση της ζωής και της δράσης θα τους σα- και ξένα κέντρα αποσταθεροποίησης πίσω από τα γε- • όπως ήταν αναμενόμενο ωρυόταν. Στο δρόμο ωστόσο • ρώσει. Αποφασιστικότητα, συντροφικότητα, αυτοορ- γονότα και εργάστηκε απρόσκοπτα για να αναδειχθεί • άφησε ορφανά τα διάφορα φασιστοειδή (τι ντροπή σε • γάνωση και αλληλεγγύη. Κάτω οι ειδικοί, οι καθοδη- σε αριστερό δεκανίκι της καταστολής. Γι’ αυτό και δέ- • στιγμές εμφυλίου έστω και χαμηλής κλίμακας) που, με • γητές κι οι ιεραρχίες. Εμείς χτίζουμε κάθε μέρα αυτόν χτηκε κατ’ επανάληψη τα συγχαρητήρια των φυσικών • τη γνώριμη ιδιότητα των «αγανακτισμένων πολιτών» • τον άθλιο κόσμο τους. Εμείς θα τον γκρεμίσουμε και θα και πολιτικών απογόνων των Χίτων και Ταγματασφα- • (πλέον και «μαγαζατόρων», φανερά στην Πάτρα και • φτιάχνουμε τον δικό μας έτσι όπως εμείς τον θέλουμε. λιτών του ΛΑΟΣ, για τη σύνεση, τη νομιμοφροσύνη και • στη Λάρισα και πιο «προσεκτικά» σε όλες τη περιπτώσεις, • Χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση, χωρίς σεξιστικούς, τη λειτουργία του ως καθεστωτικού στυλοβάτη. Αν κάτι • συνέδραμαν στο «έργο» των αστυνομικών αρχών και • ρατσιστικούς και εθνικούς διαχωρισμούς, χωρίς κράτη, πιστοποιήθηκε ακόμα και στους πλέον αφελείς ή καλο- • πιθανά ευθύνονται για το θάνατο από ξυλοδαρμό ζευ- • σύνορα, αστυνομίες, δικαιστήρια και φυλακές. Εμείς οι προαίρετους είναι πως το κόμμα των «εννέα δεκαετιών • γαριού Αφρικανών μεταναστών στην Κόρινθο και τον • «από κάτω», οι αόρατοι που τόσα χρόνια ζούσαμε στο αγώνων και θυσίας» αποτελεί προμαχώνα κοινωνικού • τραυματισμό από πυροβολισμό μαθητή στο Περιστέρι. • κοινωνικό σκοτάδι και πλέον βγήκαμε στο προσκήνιο συντηρητισμού που απεχθάνεται και πολεμάει κάθε δι- • Κάπου εκεί μες στο σπρωξίδι για τη διάσωση του κα- • και γνωρίσαμε το πρόσωπο μας. Τι είπατε κύριοι; Συν- ασάλευση της Τάξης, κάθε αυθόρυμη κίνηση των κοι- • θεστώτος κι οι συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες των • θητολόγηση; Ανακωχή; Μα μόλις αρχίσαμε... «υπερασπίζεται», καθετί που ξεφεύγει από την «φωτι- • εργατοπατέρων με ακυρώσεις πορειών, απεργιών και • καταγγελίες των γεγονότων. Ποια κρίση, ποιος προϋ- • σμένη» κηδεμόνευσή του. Εξάλλου για το «κόμμα των • πολογισμός, ποια ανεργία, ποιες συλλογικές μισθολογι- •

“Σε μια κοινωνία

όπου η κλοπή
είναι μια καθημερινή πρακτική
από τη θεσμομένη εξουσία και τα
αφεντικά
(ομόλογα, βατοπέδιο, ασφαλιστικά
ταμεία, χρηματιστήριο...)

όπου ο καθένας
λειτουργεί μόνο για την πάρτη του
και όποιος προλάβει πρόλαβε...
Όσοι μέσα σε αυτή τη συνθήκη
μιλούν για
πλιάτσικο από τους μετανάστες,
έχουν ένα πτώμα στο στόμα τους

Επιχειρησιακή Σχολή

**Απλησιεγγύη στους μετανάστες που συνεχίζουν
απαλλοτριώνοντας προϊόντα από τα ράφια πολυκαταστημάτων**

Μετά από τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου ζούμε μια πρωτοφανή κατάσταση αναβρασμού, ένα ξεχελισμα οργής που δεν λέει να σταματήσει. Μπροστάρηδες σε αυτό τον ξεσηκωμό είναι οι μαθητές, οι οποίοι με αστείρευτο πάθος και με ένα πηγαίο αυθορμητισμό έχουν ανατρέψει όλα τα δεδομένα. Δεν μπορείς να σταματήσεις κάτι που δεν ελέγχεις, κάτι που οργανώνεται αυθόρυμητα και με όρους που δεν κατανοείς. Αυτή είναι η ομορφιά αυτού του ξεσηκωμού. Οι μαθητές κάνουν ιστορία και αφήνουν τους άλλους να την εντάξουν ιδεολογικά και να τη γράψουν. Οι δρόμοι, η πρωτοβουλία, το πάθος είναι δικό τους.

Μέσα στα πλαίσια της γενικότερης κινητοποίησης, με ατμομηχανή τα μαθητικά συλλαλητήρια, υπάρχει και μια μοζική συμμετοχή της δεύτερης γενιάς των μεταναστών και αρκετών προσφύγων. Οι πρόσφυγες κατεβαίνουν μεμονωμένα, χωρίς κάποια ιδιαίτερη οργάνωση, με έναν αυθορμητισμό και με μια ορμή που χαρακτηρίζει τις κινητοποιήσεις τους. Αυτή τη στιγμή είναι το πιο μαχητικό κομμάτι των ξένων στην Ελλάδα. Έτσι και αλλιώς είναι πολύ λίγα αυτά που έχουν να χάσουν.

Τα παιδιά των μεταναστών κινητοποιούνται μαζικά και δυναμικά κυρίως μέσα στα πλαίσια των σχολικών και φοιτητικών δράσεων ή μέσα από τις οργανώσεις της αριστεράς και άκρας αριστεράς. Είναι και το πιο ενταγμένο κομμάτι των μεταναστών, το πιο θαρραλέο. Δεν είναι σαν τους γονείς τους που ήρθαν με σκυμμένο το κεφάλι σαν να ζητιανεύανε ένα κομμάτι ψωμί. Είναι μέρος της ελληνικής κοινωνίας, καθώς δεν γνώρισαν άλλη. Δεν ζητιανεύουν κάτι, διεκδικούν δυναμικά να είναι ισότιμοι με τους έλληνες συμμαθητές τους. Ισότιμοι στα δικαιώματα, στο δρόμο, στα όνειρα.

Για μας τους οργανωμένους μετανάστες είναι ένας δεύτερος γαλλικός Νοέμβρης του 2005. Δεν είχαμε ποτέ αυταπάτες ότι όταν η οργή του κόσμου ξεχείλιζε θα μπορούσαμε να την κατευθύνουμε. Παρά τους αγώνες που έχουμε δώσει όλα αυτά τα χρόνια ποτέ δεν μπορέσαμε να πετύχουμε τέτοιες μαζικές αντιδράσεις. Τώρα είναι η ώρα να μιλήσουν οι δρόμοι. Η κραυγή που ακούγεται είναι για τα 18 χρόνια βίας, καταπίεσης, εκμετάλλευσης, εξευτελισμού. Αυτές οι μέρες είναι και δικές μας.

Όλοι στους δρόμους, για την αλληλεγγύη και την αξιοπρέπεια!

Δεν ξεχάσαμε, Δεν ξενάρμε,
αυτές οι μέρες είναι και δικές σας

για τον λουάν,
τον Τόνο,
τον Αλέξη... τον Μοχάμεντ,

αυτές οι μέρες είναι
και δικές μας...

Αυτές οι μέρες είναι για τους
ακαθημερινή μετανάστες
και πρόσφυγες δολοφονημένους
στα σύνορα, στα τμήματα, στους
χώρους εργασίας. Είναι για τους
δολοφονημένους από μπάτσους
ή αγανακτισμένους πολίτες. Είναι
για τους δολοφονημένους επειδή
πέρασαν τα σύνορα, επειδή
δούλευαν σαν τα σκυλιά, επειδή δεν
σκύψανε το κεφάλι, για το τίποτα.
Είναι για τον Γκραμόζ Παλούσι,
τον Λουάν Μπερντελίμα, τον
Εντισόν Γιάχαϊ, τον Τόνο Ονόυχα,
τον Αμπντουρακίμ Ιντρίζ, τον
Μοντασέρ Μοχάμεντ Ασράφ και
τόσους άλλους που δεν ξεχάσαμε.

Αυτές οι μέρες είναι για την
ακαθημερινή αστυνομική
βία που έχει μείνει αναπάντητη,
ατιμώρητη. Είναι για τον
εξευτελισμό στα σύνορα, στα
κέντρα αλλοδαπών που συνεχίζεται
ακόμα. Είναι για τις κατάφωρες
αποφάσεις των ελληνικών
δικαστηρίων, τους μετανάστες και
πρόσφυγες που είναι άδικα στις
φυλακές, τη δικαιοσύνη που μας
στερήθηκε. Ακόμα και τώρα, στις
μέρες και νύχτες του ξεσηκωμού,
οι μετανάστες πληρώνουν βαρύ
τίμημα με επιθέσεις ακροδεξιών και
μπάτσων, με απελάσεις και ποινές
φυλάκισης που τα δικαστήρια
μοιράζουν με χριστιανική αγάπη
σε εμάς τους άπιστους.

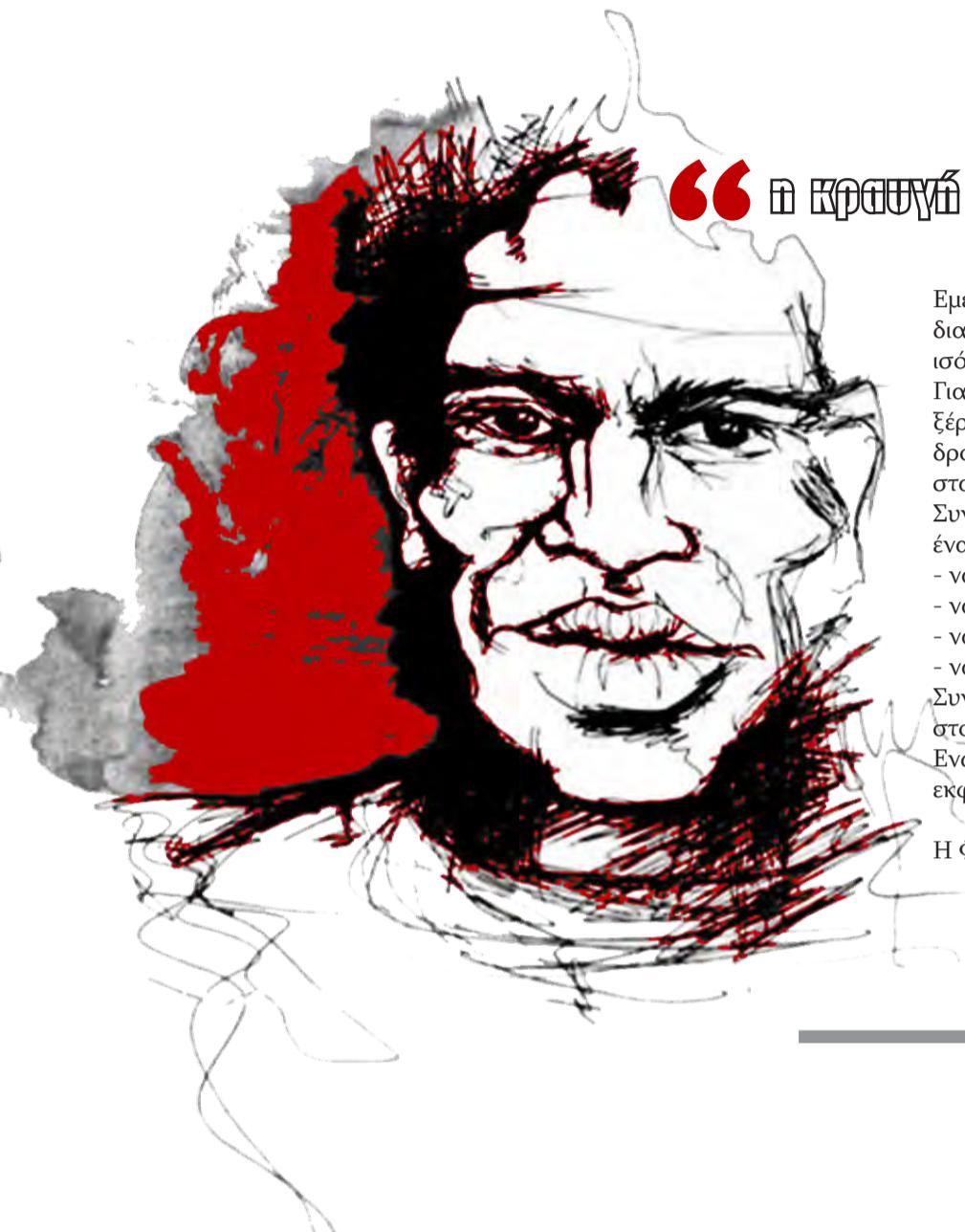
Αυτές οι μέρες είναι για την
εκμετάλλευση που συνεχίζεται
αμείωτη για 18 χρόνια. Είναι για
τους αγώνες που δεν ξεχάστηκαν
στους κάμπους στο Βόλο, τα
ολυμπιακά έργα, την Αμαλιάδα.
Είναι για τον ιδρώτα και το αίμα των
γονιών μας, για τη μαύρη εργασία,
τα ατελείωτα ωράρια. Είναι για τα
παράβολα, τα πρόστιμα, τα ένσημα
που πληρώνουμε και δεν θα μας
αναγνωριστούν ποτέ. Είναι για τα
χαρτιά που θα κυνηγάμε μια ζωή
σαν να είναι λαχείο.

Αυτές οι μέρες είναι για το τίμημα
που πληρώνουμε απλά για να
υπάρχουμε, να αναπνέουμε. Είναι
για όσες φορές σφίξαμε τα δόντια,
για τις προσβολές που ανεχτήκαμε,
τις ήττες που χρεωθήκαμε. Είναι
για όσες φορές δεν αντιδράσαμε
ενώ είχαμε όλους τους λόγους
του κόσμου. Είναι για όσες φορές
αντιδράσαμε και ήμασταν μόνοι
γιατί ο θάνατος και η οργή μας
δεν χωράγανε σε σχήματα, δεν
έφερναν ψήφους, δεν πουλούσαν
στα δελτία των 8.

Αυτές οι μέρες είναι όλων
περιθωριακών, των αποκλεισμένων, των ανθρώπων
με τα δύσκολα ονόματα και τις
άγνωστες ιστορίες. Είναι για
όσους πεθαίνουν καθημερινά στο
Αιγαίο και στον Έβρο, για όσους
δολοφονούνται στα σύνορα ή στην
Πέτρου Ράλλη, είναι των τσιγγάνων
στο Ζεφύρι, των ναρκομανών στα
Εξάρχεια. Αυτές οι μέρες είναι των
παιδιών της Μεσολογγίου, των
ανένταχτων, των ανεξέλεγκτων
μαθητών.

Χάρη στον Αλέξη αυτές οι μέρες
είναι όλων μας.

Στέκι Αλβανών Μεταναστών

“ Η Κραυγή της Απόργανως ενάς μαύρος μετανάστης”

Εμένα, ενός μαύρου, η ελευθερία μου σταματάει στο κατώφλι της πόρτας του διαμερίσματός μου. Και κάνω έκκληση στην ελληνική νεολαία που την απασχολεί η ισότητα όλων και τα δικαιώματα των ανθρώπων.

Για τον λόγο αυτό, ενώνομαι με εσάς στον ευγενή αγώνα που διεξάγετε, γιατί ξέρουμε ότι δεν αγνοείτε πως η αστυνομία μας στριμώχνει σε όλες τις γωνίες των δρόμων, μπροστά από τις στάσεις των λεωφορείων, του μετρό, ακόμα και μπρος στα σπίτια μας.

Συνειδητοποιημένη νεολαία, ελληνικέ λαέ, δεν σας το λέω σαν είδηση: Μπρος σε έναν αστυνομικό δεν έχω κανένα δικαίωμα παρά να υπακούω μέχρι του σημείου:

- να μου πάρει την κάρτα διαμονής
- να με κλωτσήσει επειδή απλώνω τα εμπορεύματα μου
- να μου αφαιρέσει όλα τα προσωπικά μου αντικείμενα επ' αόριστον
- να με χτυπάει όποτε θέλει

Συνειδητοποιημένη νεολαία, ελληνικέ λαέ, νοιώθω ότι βρίσκομαι στον 17ο αιώνα, στον αιώνα της βαρβαρότητας, όπου επιτρέπεται να πυροβολούν τον νέο Αλέξη.

Ενωνόμαστε ακόμα μια φορά με τον αγώνα σας και με αφορμή αυτή την συνθήκη εκφράζουμε τα συλλυπητήριά μας στην οικογένειά του και τον ελληνικό λαό.

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΜΑΥΡΩΝ

...Κείμενο γραμμένο από μαύρους αδερφούς
Κατάληψη Ασοεε, 19.12.2008

Ε, μας ζαλίσατε με τους "μικροκαταστημάταρχες"...

Το κράτος, μη μπορώντας να διαχειριστεί τις γενικευμένες συγκρούσεις που ακολούθησαν τη δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου από τους ένστολους μισθοφόρους Κορκονέα και Σαραλιώτη, έβγαλε απ' τη φαρέτρα του όλα τα ιδεολογικά κατασταλτικά του όπλα. Έτσι, λοιπόν, πέρα απ' τη συνηθισμένη επιχείρηση λασπολόγησης από τα Μ.Μ.Ε και τη ρητορική τους περί γνωστών-άγνωστων κουκουλοφόρων, περιθωριακών, γόνων πλούσιων και συνάμα διαλυμένων οικογενειών (γενικότερα δηλαδή προβληματικών και απολίτικων πιτσιρικάδων που 35 χρόνια τώρα δυσφημούν τον τόπο), βλέπουμε να εμφανίζεται στο πολιτικό προσκήνιο ο φτωχός πλην τίμιος μεροκαμιάρης καταστηματάρχης της Ερμού και της Σκουφά για να εκπληρώσει τον καθεστωτικό του ρόλο.

Την πρώτη του εμφάνιση βεβαίως ως πολιτικό υποκείμενο την είχε κάνει πριν από λίγα χρόνια όταν κατά τη διάρκεια των φοιτητικών και εργατικών αγώνων ωρυόταν στους τηλεοπτικούς φακούς για την κατάχρηση του δικαιώματος στη διαδήλωση που εμποδίζει την κατανάλωση και κατ' επέκταση τη δικιά του κονόμια, εε το μεροκάματο. Δεν παρέλειπε βεβαίως να ζητά και περισσότερη αστυνόμευση για την προστασία τη δικιά του και των εμπορευμάτων του, απολαμβάνοντας την αστυνομοκρατία που επιβλήθηκε στο κέντρο της Αθήνας τα τελευταία χρόνια.

Αυτός ο φουκαριάρης λοιπόν, ο ένας από εμάς, αφού τόσα χρόνια αισχροκερδεί σε βάρος μας, “συχνάζοντας” στα εμπορικότερα σημεία της πόλης (Ερμού, Πανεπιστημίου, Σταδίου, Κολωνάκι), και καταπατά τα στοιχειώδη δικαιώματα των εργαζομένων του (ελαστικά ωράρια, απλήρωτες υπερωρίες, μαύρη εργασία, κατάργηση Κυριακάτικης αργίας), έρχεται να ζητήσει και τα ρέστα από ανθρώπους που τόλμησαν να επιτεθούν στις εκμεταλλευτικές δομές και στις εξουσιαστικές σχέσεις που γεννά αυτός ο κόσμος, μιλώντας για ανυπολόγιστες ζημιές και τυφλά χτυπήματα. Να μην

ανησυχεί όμως, τις ζημιές θα τις υπολογίσει η ασφαλιστική του και όσο για τα χτυπήματα τόσο αυτοί όσο και εμείς γνωρίζουμε πολύ καλά κατά πόσο ήταν τυφλά.

Αλλά, αλήθεια, για ποιες ζημιές μιλάμε;

Είναι προφανές ότι το σύνολο των καταστημάτων του κέντρου είναι ασφαλισμένα για το σύνολο των εμπορευμάτων τους. Πέραν της παραπάνω αυτονόητης ασφάλισης, το μεγαλύτερο μέρος των καταστημάτων έχει κάλυψη και για απώλεια εσόδων, αποζημίωση δηλαδή για περιπτώσεις που υπό συγκεκριμένες συνθήκες δε θα λειτουργήσουν. Τα ημερομίσθια των εργαζομένων τα ανέλαβε ο συλλογικός καπιταλιστής, το κράτος, μέσω του ΟΑΕΔ. Αν τέλος συνυπολογίσουμε το δεκαχλιαρο που θα πάρουν άνευ λόγου και αιτίας (θυμίζει τα περσινά προεκλογικά τριχλιαρά της Ηλείας) καθώς και μικροκομπίνες με εκ των υστέρων καταστροφή απούλητου εμπορεύματος, τελικά κερδισμένοι θα βγουν παρά χαμένοι.

Αφού λοιπόν το κράτος εκπλήρωσε το ρόλο του και προστάτεψε τα παιδιά του (δεν είναι μόνο οι μπάτσοι), περίμενε την ανταπόδοση και την πήρε. Στην Πάτρα και στη Λάρισα, όπου δεν σπάστηκε κανένα μαγαζί παρά μονάχα τράπεζες, βγήκαν μαγαζάτορες μαζί με φασιστοειδή (γνωστοί και ως αγανακτισμένοι πολίτες) να περιφρουρήσουν την έννομη τάξη, σε πολλές πόλεις οι μαγαζάτορες απομόνωσαν ή αποδοκίμασαν κινήσεις συμπαράστασης και αλληλεγγύης, ενώ στην Αθήνα εκφωνούσαν κατά παραγγελία δακρύβρεχτους πανηγυρικούς για του κόπους μιας ζωής που θα τους πάρει ίσα με 10 μέρες να τους ξανακτίσουν.

Για τη ζωή του 15χρονου Αλέξανδρου βεβαίως ούτε λόγος, για τα δολοφονικά μισθοφορικά σώματα ασφαλείας ούτε λόγος, για τις ζωές μας που ρημάζονται στις συμπληγάδες του 8ωρου και της κατανάλωσης ούτε λόγος.

Ε, για όλα αυτά μιλήσαμε εμείς...

Πήνυμα
Πήνυμα
Πήνυμα
Πήνυμα
Πήνυμα
Πήνυμα
Πήνυμα

Για άλλη μια φορά το κράτος διαφθοράς και ασυδοσίας, βλέποντας τις καρέκλες του να τρίζουν και την οργή του κόσμου να ξεχειλίζει με αφορμή την δολοφονία του Αλέξη και πολλές ακόμα αιτίες, με συνοπτικές προαποφασισμένες διαδικασίες και ψευδείς καταθέσεις μπάτσων, προφυλάκισε κόσμο με καρμπόν κατηγορίες προσπαθώντας να καταστείλει την λαϊκή οργή. Για να αναφέρουμε ένα ενδεικτικό παράδειγμα αυτής της κατάστασης, μετά τον ανακριτή και πριν ανακοινωθεί η απόφαση προφυλάκισης ακούσαμε στο διάδρομο τους μπάτσους να λένε "Φέρτε τη κλούβα να τους πάρουμε γρήγορα". Προφανώς η πολιτική απόφαση της προφυλάκισης είχε ήδη παρθεί πολύ νωρίτερα.

Πήνυμα

Εκτός από την καταστολή χρησιμοποιήθηκαν και τα Μ.Μ.Ε. για να στρέψουν την κοινή γνώμη εναντίον κάθεμορφής αγώνα, πόσο μάλλον ενός τέτοιου αγώνα που πήρε διαστάσεις εξέγερσης.

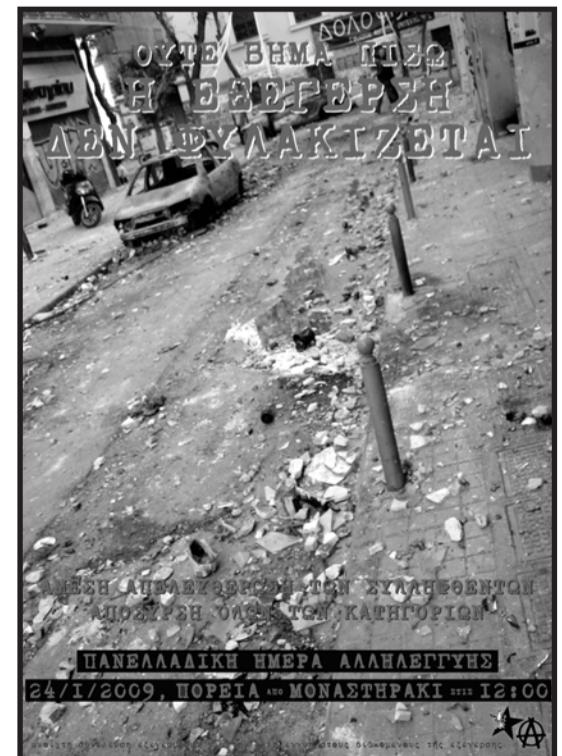
Εμείς οι κρατούμενοι στο κατ'ευφημισμό "σωφρονιστικό κατάστημα" Κορυδαλλού νιώθουμε την ανάγκη να εκφράσουμε ότι μπορεί τα κορμιά μας να είναι φυλακισμένα αλλά ο νους και η ψυχή μας είναι στον αγώνα που συνεχίζεται έξω.

**Πήνυμα
από τους αιχμαλώτους
της εξέγερσης
που Βρίσκονται στις
φυλακές Κορυδαλλού**

Αποστόλης Κυριακόπουλος και άλλοι προφυλακισμένοι για τα εξεγερσιακά γεγονότα του Δεκέμβρη
Α' Πτέρυγα Κορυδαλλού
24 Δεκέμβρη 2008

Οι εεργερμένες και οι εεεργερμένοι οργανώνουν τις κινήσεις αλληλεγγύης στους συλληφθέντες και προφυλακισμένους. Την παραμονή Πρωτοχρονιάς Βρεθήκαμε έξω από τις φυλακές Κορυδαλλού και στις 24/01 πραγματοποιήθηκε διαδήλωση αλληλεγγύης στο κέντρο της Αθήνας. Στο πλαίσιο της αντιπληροφόρησης για τους διωκόμενους, έχει δημιουργηθεί ένα blog στο διαδίκτυο: www.kratoumenoiksegersis.blogspot.com

Από τις 6 Δεκέμβρη μέχρι την ημέρα κλεισμάτος του εντύπου, οι συλληφθέντες της εξέγερσης πανελλαδικά υπολογίζονται σε πάνω από 273, εκ των οποίων τουλάχιστον 64 είναι προφυλακισμένοι. Συλλήψεις έγιναν σε Αθήνα, Βόλο, Ζάκυνθο, Ηράκλειο, Θεσσαλονίκη, Γιάννενα, Καβάλα, Καστοριά, Κοζάνη, Λάρισα, Πάτρα, Πτολεμαΐδα, Ρέθυμνο, Ρόδο, Τρίκαλα, Χανιά.

Τις δύο πρώτες μέρες, η γραμμή από πλευράς κράτους ήταν σαφής: να ορίζονται τακτικές δικασμοί για τους πρώτους συλληφθέντες της εξέγερσης και να μην κρατείται κανείς. Όχι από κάποιου είδους ευαισθησία, αλλά από τον υπαρκτό φόβο του ξεσπάσματος της κοινωνικής οργής και μέσα στους «ναούς της δικαιοσύνης». Άλλωστε, στην Αθήνα, εκκρεμούσε ακόμα η προσαγωγή του δολοφόνου στον ανακριτή.

Τις αμέσως επόμενες μέρες, φυσικά, η γραμμή άλλαξε. Μετά το αρχικό σοκ, η προσταγή του καθεστώτος ήταν: επιστροφή στην ομαλότητα και την τάξη. Με κάθε μέσο. Οι δηλώσεις καφαμανλή έκλεισαν το μάτι σε όλους τους επίδοξους «ήρωες της αντεπανάστασης», ένστολους και μη: «όσοι προκαλούν επεισόδια είναι εχθροί της δημοκρατίας». Τα ΜΜΕ στέρεψαν πολύ γρήγορα από «δάκρυα» για τον «αδικοχαμένο Αλέξη» καθώς και από την όποια «κατανόηση» της κοινωνικής οργής (προϊόν του αρχικού τους σαστίσματος) και το ίδιο γρήγορα επανήλθαν στον καθεστωτικό τους ρόλο, αυτόν της εξόφθαλμης παραπληροφόρησης, της συκοφάντησης και της επίθεσης σε όποιον αντιστέκεται. Εκπρόσωποι των μπάτσων δήλωναν όλο νόημα ότι «η υπομονή των συναδέλφων τους έχει εξαντληθεί», και ο νοών νοείτο. «Αγανακτισμένοι πολίτες», «μικρο» καταστηματάρχες του κέντρου και κάθε είδους θεσμικό παράσιτο, που δεν του περίσσεψε μια κουβέντα για την δολοφονία, πρωτοστάτησαν στις τηλεοράσεις, εξαπολύνοντας τη χυδαιότητά τους απέναντι στους εξεγερμένους.

Παράλληλα με την ιδεολογική επίθεση, η Ε.Λ.Α.Σ. έκανε αυτό που γνωρίζει καλά. Επιθέσεις σε πορέες, ρίψη τόνων χημικών, ξυλοδαρμούς, βασανιστήρια, πυροβολισμούς (στον αέρα, «εικονικούς», με πλαστικές σφαίρες), χιλιάδες προσαγωγές. Και μαζικές συλλήψεις...

Πρώτος και εύκολος στόχος ήταν οι μετανάστες, τους οποίους οι αρχι-πλιατσικολόγοι κατηγόρησαν για «πλιάτσικο» και οι οποίοι στην πλειοψηφία τους

καταδικάστηκαν με συνοπτικές διαδικασίες, με μόνο στοιχείο τις καταθέσεις των μπάτσων, χωρίς δικηγόρο και μεταφραστή, με ποινές καρμπόν των 18 μηνών και με απελάσεις. Εύκολοι στόχοι ήταν και πολλοί νεαροί, ανήλικοι, μαθητές, ακόμα και οι γονείς τους. Και είναι προφανές ότι σε όλες τις περιπτώσεις δεν επρόκειτο για κάποιου είδους κρατική βλακεία ή ανικανότητα, αλλά για στοχευμένες συλλήψεις από εκείνες τις κοινωνικές ομάδες που θεωρήθηκε ότι μπορούν να αποκοπούν και να τρομοκρατηθούν πιο εύκολα.

Ιδιαίτερη θέση σ' αυτό το πογκρόμ κατέχει η Λάρισα, όπου, από τις συνολικά 25 συλλήψεις που έγιναν στις 9.12.2008, οι 19 παραπέμφθηκαν με τον αντιτρομοκρατικό νόμο, κατηγορούμενοι για πολλά κακουργήματα αλλά και πλημμελήματα. Οι 11 από αυτούς είναι ανήλικοι μαθητές γυμνασίου και λυκείου, ενώ από τους ενήλικες, οι τέσσερις προφυλακίστηκαν.

Είναι προφανές ότι θα χρειάζονται πολλές σελίδες για να γίνει έστω μια στοιχειώδης χωριστή αναφορά στον πρωτοφανή αριθμό των συλλήψεων, προφυλακίσεων αλλά και στη βία, τους τραυματισμούς και τις λοιπές «παράπλευρες απώλειες» με τις οποίες συνοδεύτηκαν. Και έχει περάσει στη σφαίρα του αυτονόητου ότι πρόκειται για περιπτώσεις όπου στη συντριπτική τους πλειοψηφία σχηματίστηκαν κατηγορίες αποκλειστικά με τις καταθέσεις των μπάτσων. Όπως και να 'χει, αυτό που μένει στην ουσία είναι ότι όλοι τους είναι αιχμάλωτοι της εξέγερσης, της δικής μας εξέγερσης. Κατά τα άλλα, τα πράγματα πλέον είναι πολύ ωμά για να εθελοτυφλεί κανείς, κι ίσως τα λόγια να περισσεύουν.

Είναι όμως παραπάνω από βέβαιο ότι η εξέγερση του Δεκέμβρη επέφερε ένα ανεπανόρθωτο πλήγμα στις βεβαιότητες της κυριαρχίας τις συνέτριψε. Και αυτές τις μέρες, η δημοκρατία, στην προσπάθειά της να ανατρέψει τα νέα δεδομένα και έχοντας από καιρό χάσει την ηθική της νομιμοποίηση στην

κοινωνία, χρησιμοποιεί τις μεθόδους που την κρατούν (νεκρο)ζώντανη τα τελευταία χρόνια: τη δημιουργία αισθήματος φόβου και ανασφάλειας στην κοινωνία και την ταυτόχρονη και την καταστολή των κοινωνικών κοιματιών που στοχεύουν στην ενοποίηση και τη διάχυση των αντιστάσεων. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται η όλη θεματολογία των ΜΜΕ (τρομοκρατολογία, απαγωγές, δολοφονίες, κλπ), αλλά και η στοχευμένη επίθεση στον ευρύτερο αντιευσιαστικό χώρο, με τόνους λασπολογίας και κρατικής προπαγάνδας, με εισβολές σε σπίτια, νέες συλλήψεις, προφυλακίσεις...

Και είναι εξίσου βέβαιο ότι δεν ήρθε ξαφνικά κάποια χούντα αυτή είναι η δημοκρατία, αυτή υπήρξε πάντα. Απλά τώρα είμαστε πολλοί, και απλά «τηρεί τις αναλογίες». Όμως, το έργο της άγριας καταστολής είναι χιλιοπαγμένο και δεν μας τρομάζει, πολύ περισσότερο τώρα. Η συνέχιση του αγώνα και η αλληλεγγύη απέναντι σε όλους τους αιχμάλωτους της εξέγερσης είναι ο μόνος τρόπος για κρατηθεί ζωντανό το βίωμα του Δεκέμβρη: ότι όλα είναι δυνατά.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ σε ΟΛΟΥΣ τους ΑΙΧΤΑΛΩΤΟΥΣ της ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ

**ΑΠΕΙΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ
ΟΛΩΝ των ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ**

«Γλαύκες υφαίνουμε ένα σάβανο για σένα»

Λες και υπήρξε ξαφνικά μια παύση. Μια τελεία, σε μια ροή που έμοιαζε νομοτελειακή. Λες και πετάχτηκε από το παράθυρο ο ζωγράφος, αφηγητής και κάτοχος της Ιστορίας, μαζί με όλα του τα σύνεργα. Και πήραμε εμείς το εργαστήρι.

Κι αρχίσαμε να φτιάχνουμε τα δικά μας χρώματα με αποχρώσεις και μίγματα από τις χιλιάδες ταπεινώσεις που βιώνουμε καθημερινά, παίρνοντας την ιστορία μας στα χέρια μας. Με τα χρώματα αυτά να είναι από οργή, δάκρυα και κραυγές, ανακατεμένα με συναισθήματα αμέτρητων εξαναγκασμάτων. Από το βίαιο του πρωινού ξυπνήματος, το αγάχοςτων καθημερινών δρομολογίων, το ατελείωτο των ωρών στις ουρές της υπομονής, από τον εγκλεισμό των σχολείων, των υποσχόμενων επιδόσεων των φροντιστηρίων. Χρώμα από το ήχο της κάρτας στη δουλειά, την γεύση της απόλυτης από το αφεντικό, τα ψήφουλα των επιδομάτων, από την κοροϊδία και τον εξευτελισμό των αδειών παραμονής και των αιτήσεων ασύλου, την ανία μπροστά στην τηλεόραση, το μέτρημα των χρημάτων που δεν φτάνουν ποτέ, τα ληγμένα δάνεια και τις τοκισμένες τους δόσεις, όλων εκείνων των προστακτικών, των περιορισμών, και των υποχρεώσεων που ασφυκτικά μας περιβάλλουν.

Χρώματα μπερδεμένα.

Μια πληθώρα προσμίξεων, αποχρώσεων αναμειγμένων συναισθημάτων και πράξεων. Όλα μαζί απλωμένα στην παλέτα, και πινέλο η οργή μας. Που ξεχύθηκε στον δρόμο, ξεσπώντας στον καμβά. Γιατί τελικά δεν άντεξε μια επιπλέον αφορμή.

Και την πήρε από μια σφαίρα.

Γιατί αν είναι κάτι που πραγματικά εξοστρακίστηκε εκείνες τις μέρες, είναι η ροή της δική μας πορείας. Κάπου βρήκε και λοξοδρόμησε, δραπετεύοντας από την προκαθορισμένη καθημερινή διαδρομή μιας πολυεπίπεδης λεηλασίας. Την προοπτική μιας ολοένα και ασφυκτικότερης επιβίωσης, μέχρι τη στιγμή που, αλλάζοντας απότομα κατεύθυνση, ξεχείλισε σαν χείμαρρος πλημμυρίζοντας τη σαστισμένη πόλη.

Και το τοπίο στον πίνακά μας πυρακτωμένο αρχίζει να μορφοποιείται από πυρπολημένα και κατεστραμμένα κτίρια αστυνομικών τμημάτων, κρατικών υπηρεσιών, γραφείων εφημερίδων. Από καμένα, σπασμένα και λεηλατημένα καταστήματα και πολυκαταστήματα «γυνωστών-αγνώστων» επωνυμιών, τραπεζών, σούπερ-μάρκετ και πολυεθνικών, από τα φλεγόμενα πολυτελή αυτοκίνητα και τις αντιπροσωπείες τους. Και οι δρόμοι, βαθιές χαρακιές γεμισμένες με γκρεμισμένα διαφημιστικά ταμπλό, κάτω από πυρακτωμένες στάσεις λεωφορείων, ακρωτηριασμένα μέλη από κούκλες καταστημάτων, σπασμένες κάμερες παρακολούθησης, πυρπολημένες γούνες, τσαλαπατημένες τσάντες, πεταμένα παπούτσια, όλα μαζί μπερδεμένα με απόηχους κρότων και προσκρούσεις αντικειμένων.

Μίγμα μοναδικό!

Εξέγερση, κοινωνική αναταραχή, ξέσπασμα, ξεσηκωμός, αφύπνιση, έφοδος, πύρινο αντάρτικο...

Δεν έχει σημασία, ονόμασέ το όπως θες.

Σημασία έχει ότι όλοι αυτοί οι δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι, που μέχρι χθες μιλούσαμε διαφορετική γλώσσα ζώντας μες στην υποταγή και την ανέχεια, όλοι αυτοί που μέχρι χθες μας θέλανε αόρατους και μόνους, μεμιάς αποκτήσαμε μορφή και πράξαμε από κοινού. Οργισμένοι μαθητές, νεολαίοι, εργαζόμενοι, απολυμένοι, τρελαμένοι κάθε ηλικίας, διαφορετικής υπηκοότητας, «άθεοι» κάθε θρησκείας... Όλοι μαζί, από τις μικρές και μεγάλες μας μητροπόλεις, επιτιθέμενοι στα σύμβολα αυτού του κόσμου. Σαν απασφαλισμένη χειροβομβίδα που εξερράγη στον χάρτη της χώρας, με τα θραύσματα της να ξεπερνούν τα σύνορά και να σφηνώνονται βαθιά στο σώμα του πλανήτη. Με το κέντρο μιας πρωτεύουσας σε κατάσταση «έκτακτης ανάγκης», μιας πόλης που έστεκε άνωδη και ισοπεδωμένη, παραπτηρώντας την καταστροφή της. Και την υπόλοιπη κοινωνία βγαλμένη από έναν λήθαργο που είχε σχεδόν διαλύσει κάθε έννοια κοινότητας, αντικαθιστώντας την πραγματικότητα των ονείρων της, με όνειρα «αξιώσεων» καριέρας και εξασφαλίσεων, όνειρα μπολιασμένα με έπιπλα και μικροσυσκευές, να παρακολουθεί αμήχανη το άγυρο ξύπνημά της. Κι ο πίνακας της ιστορίας μας, βιτρίνα του καθωσπρεπισμού σπασμένη που αρχίζει κι ομορφαίνει ακόμα περισσότερο από τον φόβο και τον ανήσυχο ύπνο των κρατούντων. Τον φόβο κάθε λογής κυβερνητών, διοικητών, αξιωματικών, κομματαρχών, εκπροσώπων, δικαστικών αρχών, στελεχών, διευθυντών, τραπεζιτών, εφοπλιστών, καναλαρχών... Με τους δρόμους χαραγμένες γραμμές από πυρακτωμένο μέταλλο, καμένη άσφαλτο, χυμένο πλαστικό, θρυμματισμένο γυαλί, σε ένα τοπίο κατεστραμμένο, γεμάτο συντρίμμια από οργή. Όλα τους πλέον υπολείμματα που αγιρεύουν την επιφάνεια του πίνακα, ενώ ο μαύρος πυκνός καπνός, πέπλο από αποκαΐδια, σκιαγραφεί το φόντο καλύπτοντας μέγαρα, μουσεία, λόφους, αγάλματα, παρθενώνες. Και στο βάθος, φωτίζοντας το σκηνικό, το χριστουγεννιάτικο δέντρο με τις φλόγες του να καθρεπτίζονται στα παράθυρα της βουλής, κάνοντας σε να νομίζεις ότι επιτέλους το μπουνδέλο καίγεται. Απεικόνιση προφητικά βγαλμένη από το μέλλον ή αλλιώς αντανακλάσεις οιωνών, «προάγγελοι» κάποιας «μοίρας» αδιαφισβήτητης που όλοι και πλησιάζει. Εκδοχή ή προσμονή, με -ή χωρίς- αφορμή, πινελιά, όπως όλα δείχνουν, νομοτελειακή. Όπου το κτίριο αυτό, σύμβολο-«ναός» της αστικής δημοκρατίας, κάποια επομένη θα καταστραφεί, και μαζί του ολόκληρο το οικοδόμημα αυτού του «θαυμαστού» κόσμου της εκμετάλλευσης, του θεάματος και της υποταγής. Ενός «θαυμαστού» κόσμου, που ενώ έχει ματώσει και λεηλατήσει ολόκληρο τον πλανήτη, μετατρέποντας τα πάντα πάνω του σε εμπορεύσιμη ύλη προς εκμετάλλευση, έχει ακόμα και την υπεροψία να πιστεύει ότι θα μπορεί να επεκτείνεται εσαεί και απρόσκοπτα. Ενός συστήματος σε κρίση, όπου κάθε του «λύση» γεννά μια νέα κρίση, αναδεικνύοντας το προφανές: πως έτσι κι αλλιώς, αυτό το σύστημα δεν έχει τίποτα πλέον να υποσχεθεί στους υπηκόους του.

Γι' αυτό, αν ρίξεις μια ματιά στο σκηνικό του

κόσμου, θα διαπιστώσεις ότι οι πίνακες σαν κι αυτόν πληθαίνουν, φωτίζοντας τα τέσσερα σημεία του ορίζοντα σαν φωτοβολίδες νυκτός, σκιαγραφώντας στην επιφάνεια του παγκόσμιου χάρτη το μήνυμα στους όπου γης προύχοντες. Γιατί, όπως τις μέρες του Δεκέμβρη το μόνο βέβαιο ήταν η αβεβαιότητα κάθε εκτίμησης σχετικά με το μέγεθος, τις προεκτάσεις και τις εκδοχές αυτής της δημιουργικής καταστροφής, έτσι και τώρα το μέλλον των κυρίαρχων και η διαιώνιση της λεηλασίας μας παραμένουν αβέβαια όσο ποτέ. Κι αν εκείνες τις μέρες του Δεκέμβρη αγγίζαμε τα όνειρά μας, ζώντας λίγη από την μαγεία τους, είναι βέβαιο ότι την επομένη σκοπεύουμε να τα αρπάξουμε και να γίνουμε ένα μαζί τους. Και φυσικά, ως τότε δεν θα περιμένουμε. Μιας και πρόκειται ουσιαστικά για τη συνέχιση μιας κοινής ιστορίας. Μιας ιστορικής διαδρομής, ενώς κοντύ αργαλειού από το παρελθόν

που υφαίνει ακατάπαυστα, με τα νήματα μιας σειράς κοινωνικών εξεγέρσεων και επαναστάσεων, τα κομμάτια ενός κοινού υφαντού. Και που πρέπει να εκπληρώσει σύντομα τον σκοπό του. Πριν προλάβει αυτός ο πολιτισμός να μας συμπαρασύρει στο βέβαιο της καταστροφής του. Και φυσικά, δεν σκοπεύουμε να είμαστε εμείς οι θεατές αυτού του «έργου».

Στηρίζοντας γερά το καβαλέτο μας και εστιάζοντας στον ερόμενο γίνακα, στην ερόμενη γινεδιά, υφαίνοντας νήμα το νήμα, κορράτι-κορράτι, το σάβανο που θα ντύσει ολόκληρο αυτόν το σάγιο κόσμο

Χορεύοντας στο ρυθμό του Δεκέμβρη

Έρχεται αργά με τη σιγουριά του θριάμβου. Σου χαιδεύει απαλά τα μαλλιά, σου ψιθυρίζει τρυφερά στο αυτί γλυκόλογα, σε νανουρίζει με ψέματα για να δεις όνειρα. Τη λένε Κανονικότητα.

Κάπου εκεί ανάμεσα στα όνειρα υπάρχει το «φάντασμα» τη εικόνας. Απλά σε στοιχειώνει και όταν δεν τη βλέπεις. Είναι μια εικόνα φιλτραρισμένη ή «πειραγμένη» γιατί κάποιος επιμελώς της έκρυψε τις ατέλειες, της έστρωσε ένα χαμόγελο ή της κόλλησε ένα μεγάλο δάκρυ και σαν μαριονέτα την έβγαλε στη σκηνή: κυρίες και κύριοι σας παρουσιάζω την Πραγματικότητα. Μετά θα μάθεις – ίσως και όχι – πως αυτό είναι το ψευδώνυμό της.

Κανονικότητα και Πραγματικότητα. Νομίζω τους αρέσει να πιάνονται από το χέρι και να χορεύουν. Ταιριαστό ζευγάρι, προσαρμόζονται αρκετά καλά οι κινήσεις της μιας στις χορευτικές φιγούρες της άλλης.

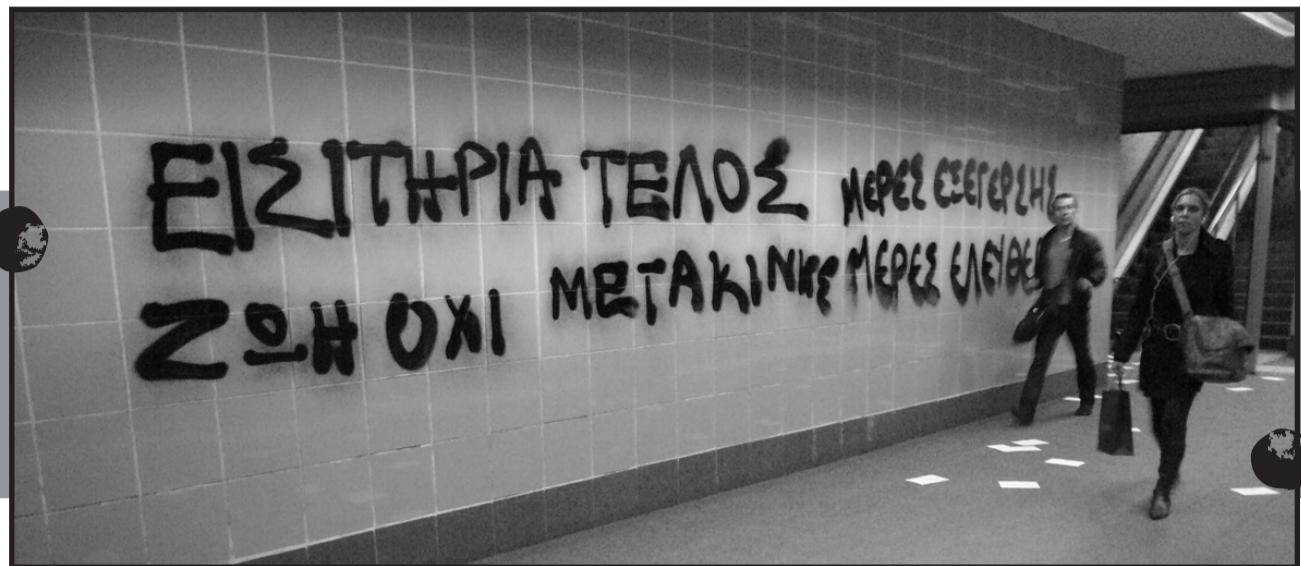
Ημια κυοφορεί. Η άλλη περιμένει να θρέψει, να νανουρίσει, να μεγαλώσει και να δυναμώσει αυτόν που θα γεννηθεί. Θα μπει και αυτός στο χορό και θα μάθει τα βήματα αμέσως. Γεννήθηκε, εξάλλου, πάνω στην έξαψη μιας χορευτικής στροφής σχεδόν μεθυστικής. Κι ύστερα αυτός θα σέρνει τον χορό κατά διαστήματα. Τον λένε Φόβο.

Το Σάββατο 6 Δεκεμβρίου ένα ουρλιαχτό διαπέρασε την λεπτή στρώση της καθημερινότητας, της φαινομενικά ήρεμης κανονικότητας, της βουβής και φοβισμένης ρουτίνας. Και πήγε και καρφώθηκε εκεί... στο κέντρο του κόσμου. Γκρεμίζοντας μονομιάς όλες τις στολισμένες βιτρίνες της κανονικότητας, αποκαλύπτοντας την βουβή και τρομαχτική της εξουσία που με λαγνεία έρποντας θέλει να σε τυλίγει συνεχώς. Αποκαλύπτοντας, ακόμα, την αποκρουστική όψη κάθε εξουσίας.

Ο τοίχος γκρεμίστηκε ή τουλάχιστον ράγισε και κλονίστηκε. Και η κανονικότητα λιποθύμησε, έσβησε, αποκοιμήθηκε, για κάποιους πέθανε... Ο καθένας μπορεί να δώσει στο ουρλιαχτό και μια διαφορετική έννοια, αλλά όποια και αν είναι αυτή δεν θα καταφέρει να το εκφυλίσει. Ευτυχώς το ουρλιαχτό υπάρχει πέρα και έξω από όλες τις ερμηνείες και τα νοήματα. Γυμνό και ξεκάθαρο.

Αυτός ο Δεκέμβρης είναι και χαρισμένος στη ζωή. Χαρισμένος στην επιθυμία να υπάρχω ζωντανή και ζωντανός. Ζωντανοί ενάντια στο φόβο και τη βία που απλόχερα μοιράζουν σε δόσεις οι άγρυπνοι φρουροί της κανονικότητας: οι κάθε λογής πολιτικάντρες, οι μπάτσοι, οι φιλήσυχοι και ενίστε “αγανακτισμένοι” πολίτες, οι επαγγελματίες συνδικαλιστές, τα κάθε είδους αφεντικά και οι γνωστοί υπηρέτες της πλασματικής “πραγματικότητας” των κυρίαρχων μίντια, οι πιστοί και άγρυπνοι υπηρέτες των μεγάλων συμφερόντων, του ψέματος και της πλάνης, της αμάθειας και της ημιμάθειας, της ευτέλειας και της γελοιότητας, οι συνένοχοι στο έγκλημα που διαπράττεται αργά και σταθερά καθημερινά δίπλα μας, μπροστά στα μάτια μας.

Να παραμείνουμε ζωντανοί και να κάνουμε το βήμα απέναντι σε αυτό που μπορεί να μας προστάξει, τρομάξει, περιορίσει, καταναλώσει, βιάσει. Ας περπατήσουμε σε μια λεπτή και μαγική γραμμή. Εξάλλου, το ξέρεις. Είμαστε όλοι παίκτες στο ίδιο παιχνίδι, όπου πραγματικοί θεατές δεν υπάρχουν.

1-1-2009. Το νέο έτος ξεκινά ελπιδοφόρο(!), γεμάτο αυξήσεις που επιβαρύνουν όπως πάντα τα χαμηλά κοινωνικά στρώματα. Ανθρωποι που επιλέγουν να μετακινηθούν με τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς ή που δεν έχουν άλλη επιλογή, υποχρεούνται να καταβάλλουν το ποσό των 2 ευρώ για την καθημερινή τους μετακίνηση. Δηλαδή 60 ευρώ τον μήνα, ένα διόλου ευκαταφρόνητο ποσό για να μετακινούμαστε απλώς από ένα σημείο σ' ένα άλλο (σημεία κατανάλωσης, εργασίας και διασκέδασης), για έναν νεκρό χρόνο, ανεπικοινώνητο, εξατομικευμένο, μοναχικό. Σε γυαλιστερά αποστειρωμένους χώρους (όπως οι σταθμοί Μετρό, ΗΣΑΠ), γεμάτους με κάμερες, ειδικούς φρουρούς και απαγορεύσεις. Με μόνη διέξοδο «επικοινωνίας» αυτή με τις δεκάδες διαφημίσεις, για να ενισχύεται η ροπή προς την κατανάλωση (ένα όχι και τόσο αθώο παράδειγμα: διαφήμιση σαμπουάν που για καιρό υπήρχε στα βαγόνια του ΜΕΤΡΟ διαχωρίζει έμφυλα τους επιβάτες μέσω των μηνυμάτων που περνούσε : στην μία στήλη θέσεων που απευθυνόταν σε άνδρα το σλόγκαν ήταν: «για υγή και γερά μαλλιά X», στην απέναντι στήλη για την ίδια μάρκα σαμπουάν αλλά απευθυνόμενοι σε γυναίκα αυτή τη φορά οι εξυπνάκιδες μαρκετίστες παρακινούν: «για όμορφα και λαμπερά μαλλιά X»). Εύκολη εποχή για γρήγορη μετακίνηση, δύσκολη για ζωή. Για λίγο καιρό (πριν ακόμα φτάσουμε στον Δεκέμβρη), το επιβατικό κοινό ξεκινά μια επικοινωνία, παραχωρώντας το εισιτήριό του σε κάποιον άλλο, φτάνοντας στον σταθμό του προορισμού του. Φυσικά, την ίδια στιγμή, υπάρχουν

κι εκείνοι που τίποτα δεν τους εγείρει και που χαμογελούν χαιρέκακα για το πρόστιμο που υποχρεούνται να καταβάλουν «λαθραίοι» επιβάτες και μετανάστες που δεν δύνανται να πληρώσουν κόμιστρο στις επιχειρήσεις μεταφοράς ανθρώπων - εμπορευμάτων.

...η αρχή γίνεται με παρέμβαση στον σταθμό του Μετρό «Πανεπιστήμιο»... Μοίρασμα κειμένων - παρουσία μπροστά στα ακυρωτικά μηχανήματα, συνθήματα. Οι αντιδράσεις των επιβατών θετικές, εκτός από λίγες εξαιρέσεις «αγανακτισμένων και φοβισμένων πολιτών» που ήθελαν οπωσδήποτε να πληρώσουν, αν και έβλεπαν πως κανένας άλλος δεν επικύρωνε εισιτήριο(!). Στη συνέχεια, σαμποταρίστηκαν τα ακυρωτικά μηχανήματα με τρόπο που επέτρεπε την ελεύθερη μετακίνηση για πολλές ώρες εωσότου κάποια από αυτά αντικατασταθούν. Τέλος γράφτηκαν συνθήματα στους

τοίχους και ακολούθησε αποχώρηση από τον σταθμό. Την ίδια ημέρα, πραγματοποιήθηκε παρόμοια παρέμβαση και στον σταθμό της Δάφνης. Η δράση επαναλήφθηκε μετά από λίγες ημέρες στον σταθμό Βικτώρια, με τα ίδια χαρακτηριστικά συν το σαμποτάζ των εκδοτικών μηχανημάτων. Ακολούθησε ταυτόχρονο σαμποτάζ στους σταθμούς Ταύρος, Μοναστηράκι, Αττική, Άνω και Κάτω Πατήσια. Με την έλευση του νέου έτους, άλλοι τρεις σταθμοί, εκείνοι των Πετραλώνων, της Ομόνοιας και του Μοναστηρακίου, είχαν τη χαρά να αποτελέσουν τους επόμενους στόχους της στο πλαίσιο της συγκεκριμένης παρέμβασης και για αλληλεγγύη στην Κωνσταντίνα Κούνεβα. Κατά τη διάρκεια των δράσεων, οι κάμερες παρακολούθησης είτε βάφονταν με σπρέι είτε σπάζονταν.

Αποτέλεσμα; Σεκιουριτάδες σε αμηχανία, άφαντοι ελεγκτές, δαπανηρές φθορές στα μηχανήματα (πολλά

από αυτά δεν έχουν αντικατασταθεί ακόμη και σήμερα). Κόσμος που επικρέτει τις ενέργειες, κόσμος που τρώει στο ΜΕΤΡΟ, που δεν αγοράζει εισιτήριο, που μετακινείται ελεύθερα.

...η συνέχεια είναι στο χέρι όλων μας... Η τιμή του εισιτηρίου ανεβαίνει και η επίθεση γίνεται πιο μεθοδευμένη και ύπουλη. Σιδερένιες μπάρες θα χρησιμοποιηθούν στους σταθμούς, ώστε κανείς να μην μπορεί να εισέλθει χωρίς εισιτήριο ή προπληρωμένη κάρτα. Κι αυτό θα γίνει γιατί κανείς ΠΟΤΕ δεν μας ρωτά για ΤΙΠΟΤΑ αλλά και γιατί εμείς με τη στάση μας ΠΑΝΤΑ συναίνομε. Δεν κάνουμε τίποτα άλλο εκτός από το να γκρινάζουμε στο ΤΕΛΟΣ. Μήπως ήρθε η στιγμή ΤΩΡΑ να κάνουμε κάτι MAZI;

Η ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΘΑ ΦΕΡΕΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΛΕΓΚΤΩΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

Το Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών (ΑΣΟΕΕ), επί της οδού Πατησίων στο ύψος της Βικτώριας καταλήφθηκε λίγη ώρα μετά τη γνωστοποίηση της δολοφονίας του Αλέξη το βράδυ της 6ης Δεκέμβρη και για 18 μέρες (μέχρι τις 24 Δεκέμβρη) αποτέλεσε μια εξεγερμένη κομμούνα.

Εστία συγκρούσεων με τις δυνάμεις καταστολής. Σημείο καθημερινών συνελεύσεων, ενημερώσεων και ανταλλαγής απόψεων. Έδαφος ανάληψης συλλογικών δράσεων (συνελευσιακών ή πρωτοβουλιακών) και συνεννόησης για την κάθοδο στις πορείες. Πυλώνας άρθρωσης λόγου και αντιπληροφόρησης με κείμενα, αφίσες, μεταφράσεις, ραδιοφωνικές εκπομπές από τη συχνότητα του αυτοδιαχειριζόμενου πομπού 98fm, καταλήψεις ραδιοσταθμών, δημιουργία blog και 3 τεύχη του περιοδικού "REVOLT" της κατάληψης. Πεδίο ενός επαναστατημένου χωροχρόνου, μιας καθημερινής ζωής έτσι όπως την ονειρευόμαστε: ομάδες περιφρούρησης του κτιρίου σε βάρδιες, ομάδες καθαριότητας, ομάδες μαγειρέματος, ομάδα στηρίζομενης κειμένων-εντύπου-αφισών, ομάδα τυπογραφείου, ομάδα πρώτων βοηθειών, πρωτοβουλίες ανανέωσης των διατροφικών αποθεμάτων με απαλλοτριώσεις από κοντινά super markets, διάσπαρτες συντροφιές τις βραδινές ώρες στις αίθουσες, τους διαδρόμους, το κυλικείο, την ταράτσα του κτιρίου που να συζητούν για τα πεπραγμένα και τα μελλούμενα, συντροφικότητα.

Μαζί με τις καταλήψεις του Πολυτεχνείου και της ΓΣΕΕ διαμορφώθηκε μια απελευθερωμένη ζώνη στο κέντρο της μητρόπολης που θα μπορούσε εύστοχα να χαρακτηριστεί ως η Κομμούνα της Πατησίων (σε παράφραση της Κομμούνας των Παρισίων του 1871).

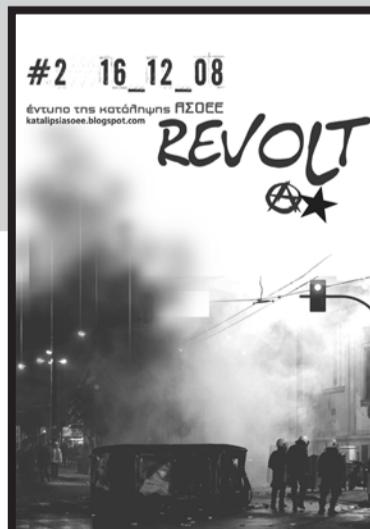
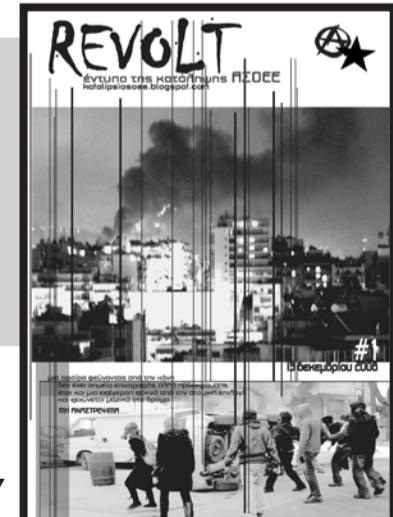
Επιθυμία και επιδίωξη όλα αυτά να τα ξαναζήσουμε σε καθολική διάρκεια, ακόμα βαθύτερη ποιότητα και χωρίς χωροταξικούς περιορισμούς. Επιθυμία και επιδίωξη η επανάσταση στην καθημερινή ζωή.

* για την κατάληψη

Η κατάληψη της ΑΣΟΕΕ ξεκίνησε στις 06.12.08 και έληξε στις 24.12.08

της ΑΣΟΕΕ

Το βράδυ του Σαββάτου 6/12 μπάτσος-ειδικός φρουρός πυροβόλησε εν ψυχρώ στα Εξάρχεια τον 15χρονο Αλέξη Γρηγορόπουλο. Αυτό το γεγονός μιλάει από μόνο του όπως κι οι πράξεις αντίστασης κι εξέγερσης που εξαπλώθηκαν γρήγορα από το ίδιο βράδυ στην Αθήνα και σε όλη την χώρα.

Η συγκεκριμένη κρατική δολοφονία ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι στην καθημερινή βία και τρομοκρατία που δέχονται όλοι και πιο έντονα το τελευταίο διάστημα μεγάλα κομμάτια της κοινωνίας, μέσω των μαζικών απολύσεων, της οικονομικής εξαθλίωσης, της αστυνομοκρατίας, της ψυχολογικής τρομοκρατίας που εξαπολύουν τα δελτία των 8.

Η συγκεκριμένη κρατική δολοφονία δεν ήταν επίσης ένα μεμονωμένο περιστατικό. Όσοι-ες διατηρούνε στοιχειώδη κοινωνική μνήμη δεν ξεχνάνε ούτε την δολοφονία του 15χρονου Μιχάλη Καλτεζά τον Νοέμβριο του 1985 από τον μπάτσο Μελίστα, ούτε τις πιο πρόσφατες δολοφονίες του 23χρονου Ηρακλή Μαραγκάκη από ειδικό φρουρό στο Ηράκλειο Κρήτης, της 43χρονης Μαρίας Κουλούρη στην αγωνιζόμενη Λευκίμη, ούτε άλλωστε τους δολοφονημένους αγωνιστές από το καθεστώς της δημοκρατίας (Κουμής, Κανελλοπούλου, Τσιρώνης, Τεμπονέρας κ.α.). Δεν ξεχνάνε επίσης την γενικότερη δολοφονική πολιτική του κράτους και του κεφαλαίου. Ενδεικτικά αναφέρουμε τα «εργατικά απυγήματα» - καθημερινές δολοφονίες στα εργασιακά κάτεργα, με πιο πρόσφατο παράδειγμα την μαζική εξόντωση εργατών στο Πέραμα τον Ιούλιο, τις καθημερινές δολοφονίες και ξυλοδαρμούς αναρίθμητων ανώνυμων μεταναστών από τα σύνορα του ελληνικού κράτους μέχρι τα αστυνομικά κρατητήρια, όπως και τις δολοφονίες των κρατουμένων στα κολαστήρια της δημοκρατίας.

Η συγκεκριμένη κρατική δολοφονία τέλος παίρνει την απάντηση που της αναλογεί... Στους δρόμους των πόλεων που φλέγονται από χιλιάδες νεολαίους, εργαζόμενους, άνεργους και μετανάστες που συγκρούονται με τις μονάδες καταστολής και επιτίθενται στους ναούς της κατανάλωσης, στους νόμιμους ληστές που βρίσκονται στις τράπεζες, στους νόμιμους δολοφόνους που βρίσκονται στα αστυνομικά τμήματα.

Κι ενώ ο αγώνας εξαπλώνεται κοινωνικά, με κατοίκους να πετάνε γλάστρες στους μπάτσους, μετανάστες να συγκρούονται στις γειτονιές τους με τα MAT, μαθητές να καταλαμβάνουν τα σχολεία τους και να ξεχύνονται και να συγκρούονται στους δρόμους, τα MME απονοματοδοτούν τις συγκρούσεις από τα γενικότερα κοινωνικά-ταξικά τους χαρακτηριστικά. Ενώ από την μια εκφράζουν τα «κροκοδείλια δάκρυα τους» για την δολοφονία, από την άλλη προσπαθούν να στρέψουν την κοινωνία ενάντια στους αγωνιζόμενους, παρουσιάζοντας τις επιθέσεις σε μεγαλοκαταστήματα και πολυεθνικές ως «ακραίες αντιδράσεις» που βλάπτουν το κοινωνικό σύνολο.

Όπως λοιπόν δεν αντιμετωπίζουμε την εν ψυχρώ δολοφονία ως μεμονωμένο περιστατικό κρατικής βίας, έτσι και δεν στρεφόμαστε απλά ενάντια στην «κακιά δεξιά» αλλά ενάντια σε όλες τις κυβερνήσεις και συνολικότερα ενάντια στο εκμεταλλευτικό και καταπιεστικό καθεστώς της αστικής δημοκρατίας.

Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΑΣΟΕΕ

- Γι' αυτό δεν ζητάμε καμία παραίτηση υπουργών και μείνει κανένας μόνος του απέναντι στο κράτος. Γι' κυβέρνησης, ούτε περιμένουμε οποιαδήποτε θεσμική αυτόν τον λόγο η Κατάληψη ΑΣΟΕΕ παραμένει ανοιχτή και καλεί σε συνέλευση την Δευτέρα 8/12 στις 20:00.
- για μια δολοφονία, για καμιά κρατική δολοφονία.
- Υπάρχει μόνο η εξάπλωση της οργής, η όξυνση των απαντήσεων που δίνονται στους δρόμους, η επιθυμία μας η κοινωνική-ταξική οργή να στραφεί συνολικά και ανατρεπτικά ενάντια στο καπιταλιστικό σύστημα και τις εξουσιαστικές σχέσεις, πάνω στις οποίες δομείται η καταπιεστική πραγματικότητα που όλοι αντιλαμβανόμαστε.
- Ως ένα κομμάτι της κοινωνικής-ταξικής σύγκρουσης η Κατάληψη ΑΣΟΕΕ αποτελεί έναν ανοιχτό χώρο για ενημέρωση και συνδιαμόρφωση συλλογικών δράσεων στους δρόμους. Ταυτόχρονα κρίνουμε ως σημαντική την κατάληψη πανεπιστημιακών ιδρυμάτων ως ένα χώρο αναδιοργάνωσης και αυτοοργάνωσης των δυνάμεων μας απέναντι στην κρατική καταστολή έτσι ώστε σε αυτόν τον αγώνα που έχει ξεσπάσει να μην Δεν έχουμε πει ακόμα την τελευταία μας λέξη, αυτές οι νύχτες είναι του Αλέξη.
- ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΑΣΟΕΕ 08/12/08

Κυριακή 7/12 κι ο υπουργός εσωτερικών στην • «μεροκαματιάρηδες» για τα ΜΜΕ, που μέχρι πριν μια • Θεατρικές παραστάσεις ευαισθησίας μπροστά συγκρούσεις που εξελίσσονταν σε πολλά σημεία • εβδομάδα βέβαια τους κατηγορούσαν για την ακρίβεια • στις κάμερες από τον πρωθυπουργό, υπουργούς, εξαπλώνται από το βράδυ του Σαββάτου • Ο θάνατος του Αλέξη ήρθε να διασταυρωθεί με τους • βουλευτές, δημοσιογράφους και άλλα παράσιτα για την κρατική δολοφονία του 15χρονου Αλέξη • μικρούς καθημερινούς θανάτους της πειθαρχίας, των • με ταυτόχρονες επικλήσεις για την αναγκαιότητα Γρηγορόπουλου, διαπιστώνει πως «ο τραγικός θάνατος • εντολών, των προστακτικών της εξουσίας, των ολοένα • κοινωνικής ειρήνευσης και συμπόρευσης κράτους-ενός παιδιού χρησιμοποιείται από κάποιους για τις • κοινωνίας κάτω από την υπόσχεση της «εμβάθυνσης δικές τους καταστροφικές επιδιώξεις», υποδεικνύοντας • των δημοκρατικών θεσμών». • εντεινόμενον ελέγχου και καταστολής. Μία εξεγερτική • Ωστόσο, ο περίφημος καταστατικός μύθος της τους αναρχικούς-αντεξουσιαστές. • ευαισθησία που μαζί με τη συσσωρευμένη ασφυξία • δημοκρατίας, το «κοινωνικό συμβόλαιο», γίνεται στάχτη Δευτέρα πρωί κι η κοινωνική οργή συνεχίζει να • γέννησε το ανεξέλεγκτο με μια πρωτόγνωρη ορμή κατά • στους δρόμους της διάχυτης κοινωνικής ανταρσίας εξαπλώνεται απ' άκρη σ' άκρη στην επικράτεια με • κρατικών-καπιταλιστικών στόχων-συμβόλων και • των ημερών. Γι' αυτό και το καθεστώς επιχειρεί με όλες τους μαθητές να βγαίνουν στο προσκήνιο: πορείες, • των δυνάμεων καταστολής, οδηγώντας το πολιτικό • τους δυνάμεις να ανασυνταχθεί. αποκλεισμοί δρόμων, φωτιές, επιθέσεις σε αστυνομικά • σύστημα σε αποσταθεροποίηση. • Γι' αυτό γίνονται διαφράγματα κυβερνητικές και τημήματα. Το απόγευμα την σκυτάλη παίρνουν • Κι από την άλλη, μια δημοκρατία αποσαθρωμένη, σε • παρακυβερνητικές συσκέψεις και ανακοινώσεις. Γι' καλεσμένες και αυτοσχέδιες διαδηλώσεις δεκάδων • οικονομική κρίση, απονομιμοποιημένη κοινωνικά από • αυτό τα ΜΜΕ σε εντεταλμένη υπηρεσία ανέλαβαν το χιλιάδων ανθρώπων σε πολλές πόλεις με επιθέσεις • μικρά και μεγάλα «σκάνδαλα», με στρατιές φτωχών • γνώριμο ρόλο τους, αυτόν του οργανωμένου ψεύδους σε κρατικά κτίρια, τράπεζες, πολυκαταστήματα • και αποκλεισμένων, να προσπαθεί να αντλήσει την • και της πρόκλησης φοβικών συνδρόμων, όπως οι και γνωστές αλυσίδες... Τους γνωστούς • κοινωνική συναίνεση για την πάταξη των ταφαχών... • ψευδείς αναφορές για εγκλωβισμένους σε κτίρια που δέχτηκαν επίθεση στη χθεσινή συγκρουσιακή πορεία και για αφαίρεση όπλων από οπλοπωλείο. Γι' αυτό ο πρωθυπουργός θα συναντηθεί σήμερα με τον πρόεδρο της δημοκρατίας και κατόπιν με όλους τους αρχηγούς των κομμάτων του κοινοβουλίου. Γι' αυτό τα σχολεία με ανακοίνωση του υπουργείου θα παραμείνουν σήμερα κλειστά, σε μια προσπάθεια να αποτραπούν οι συγκεντρώσεις μαθητών. Γι' αυτό η ΓΣΕΕ μετέτρεψε την αυριανή απεργιακή διαδήλωση σε απλή συγκέντρωση στο Σύνταγμα. Γι' αυτό οι αριστεροί στυλοβάτες του συστήματος ενώ «κατανοούν» το δίκιο της κοινωνικής οργής καταδικάζουν τις «ακρότητες» και, θέτοντας ζήτημα πτώσης της κυβερνησης, μετατρέπουν την ανταρσία σε απλή διαμαρτυρία κατά της κυβερνητικής πολιτικής, λογική που αναπόδραστα οδηγεί στη συρρίκνωση της κοινωνικής δυναμικής.

Απέναντι στα σενάρια περί επιβολής καθεστώτος εκτάκτου ανάγκης, τις κομματικές συναινέσεις, τους μιντιακούς προασπιστές της τάχης και της ασφάλειας και κάθε καλοθελητή μεσολαβητή... καμιά αναδίπλωση, καμιά ανακωχή. Όλοι στους δρόμους. Η κατειλημμένη ΑΣΟΕΕ, ως κομμάτι της κοινωνικής ταξικής ανάφλεξης και σύγκρουσης συνεχίζει να αποτελεί έναν ανοιχτό χώρο για ενημέρωση και συνδιαμόρφωση συλλογικών δράσεων στο δρόμο, έναν χώρο αναδιοργάνωσης και αυτοοργάνωσης των δυνάμεων μας απέναντι στην κρατική καταστολή, όπως και όλα τα άλλα κατειλημμένα πανεπιστημιακά ιδρύματα.

Συγκέντρωση, σήμερα Τρίτη 9/12, στις 6:00μμ, στην Κατάληψη της ΑΣΟΕΕ.

**ΚΑΝΕΝΑΣ ΑΙΧΜΑΠΩΤΟΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ
ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΜΟΛΟΦΟΝΩΝ Η
ΣΙΩΠΗ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΗ**

**ΕΠ.ΑΣ. ΕΠΩΗΝΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ,
ΡΟΥΦΙΑΝΩΝ ΜΟΛΟΦΟΝΩΝ & ΒΑΣΑΝΙΣΤΩΝ**

Δεν έχουμε πει ακόμα την τελευταία μας λέξη, αυτές οι νύχτες είναι του Αλέξη.

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΑΣΟΕΕ 09/12/08

ΣΤΗΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΚΑΤΑΔΗΗΣΗΣ ΑΣΟΕΕ

Η κατάληψη των ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ ξεκίνησε
στις 06.12.08 και έληξε στις 24.12.08

[9.12.08]

Το Σάββατο 6 Δεκέμβρη 2008 δολοφονήθηκε εν ψυχρώ ο 15χρονος σύντροφος Αλέξανδρος Γρηγορόπουλος, χτυπημένος από μία σφαίρα στο στήθος από όπλο ειδικού φρουρού στα Εξάρχεια.

Αντίθετα με τις δηλώσεις των • του κράτους και των αφεντικών • την Κομιτηνή και σε αρκετές • αστυνομίες, στρατούς, φυλακές και συνένοχων στη δολοφονία • απέναντι σε ολόκληρη την κοινωνία, • ακόμα πόλεις. Στην Πατησίων, οι • σύνορα.
πολιτικών και δημοσιογράφων • για την επιβολή σκληρότερων όρων • συμπλοκές διαρκούν όλη τη νύχτα. •
δεν πρόκειται για «μεμονωμένο • εκμετάλλευσης και καταπίεσης, • Έξω από το πολυτεχνείο, τα MAT • Οι σφαίρες των ένστολων φονιάδων,
περιστατικό» αλλά για έκρηξη • για την εμπέδωση του ελέγχου • κάνουν χρήση πλαστικών σφαιρών. • οι ξυλοδαρμοί και οι συλλήψεις
της κρατικής καταστολής που • και της καταστολής. Από τα •
συστηματικά και οργανωμένα • σχολεία και τα πανεπιστήμια ως • Την Κυριακή 7/12, χιλιάδες • ασφυξιογόνα από τον αστυνομικό
θέτει στο στόχαστρο τους • τα κάτεργα της μισθωτής σκλαβιάς • άνθρωποι πορεύονται προς τη • στρατό, όχι μόνο δεν θα καταφέρουν
αντιστεκόμενους, τους εξεγερμένους, • με τους εκατοντάδες νεκρούς • ΓΑΔΑ επιτιθέμενοι στις αστυνομικές • να επιβάλουν τον τρόμο και την
τους αναρχικούς-αντιεξουσιαστές. • από «εργατικά ατυχήματα» και • διμοιρίες και ακολουθούν • σιωπή αλλά γίνονται οι αιτίες να
Είναι το αποκορύφωμα της • τις συνθήκες ανέχειας για μεγάλο • πρωτοφανούς έντασης συγκρούσεις • υψωθούν απέναντι στην κρατική
κρατικής τρομοκρατίας που • μέρος του πληθυσμού, από τα • στους δρόμους του κέντρου που • τρομοκρατία οι κραυγές του αγώνα
εκφράζεται με την αναβάθμιση • ναρκοθετημένα σύνορα, τα ποιγκρόμ • διαρκούν μέχρι αργά τη νύχτα. • για ελευθερία, να εγκαταλειφθεί ο
του ρόλου των κατασταλτικών • και τις δολοφονίες μεταναστών, τις • Από τα γεγονότα υπάρχουν πολλοί • φόβος, να συναντηθούμε -όλο και
μηχανισμών, τον συνεχή εξοπλισμό • «αυτοκτονίες» κρατουμένων στις • διαδηλωτές τραυματίες και αρκετοί • περισσότεροι στους δρόμους της
τους και την αύξηση των ποσοστών • φυλακές και τα αστυνομικά τμήματα • συλληφθέντες.
βίας που ασκούν, με το δόγμα • ως τις «τυχαίες εκπυρσοκροτήσεις» •
της «μηδενικής ανοχής», με την • στα μπλόκα και την καταστολή • Συνεχίζουμε την κατάληψη του •
προπαγάνδα εγκληματοποίησης και • τοπικών αντιστάσεων, η δημοκρατία • Πολυτεχνείου που ξεκίνησε το •
συκοφάντησης των αγωνιζόμενων. • δείχνει τα δόντια της. • βράδυ του Σαββάτου δημιουργώντας •
Όλη αυτή η συνθήκη είναι που • • ένα χώρο συνάντησης για κάθε • Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΕΝ ΘΑ
προετοιμάζει το έδαφος για • Από την πρώτη στιγμή που • αγωνιζόμενο και ακόμα μία σταθερή • ΠΕΡΑΣΕΙ
την ένταση της καταστολής, • έγινε γνωστή η δολοφονία, • εστία αντίστασης μέσα στην πόλη. • ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΟΛΩΝ
επιχειρώντας να αποσπάσει • ζεσπούν αυθόρμητες πορείες • και συγκρούσεις στο κέντρο της • ΤΩΝ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΩΝ ΑΠΟ ΤΑ
συναίνεση, και οπλίζει τα χέρια των • Αθήνας, καταλαμβάνεται το • ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΚΑΙ
ένστολων φονιάδων. • των σχολών, στις πορείες και τις • ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (6-7/12/08)

- Η δολοφονική βία απέναντι σε εκείνους που αγωνίζονται στοχεύει στην τρομοκράτηση και τον παραδειγματισμό όλων, εκβιάζοντας την υποταγή. Είναι κομμάτι της συνολικής επίθεσης
- Πολυτεχνείο, η ΑΣΟΕΕ και η Νομική και γίνονται επιθέσεις σε κρατικούς-καπιταλιστικούς στόχους σε πολλές περιοχές. Πορείες, συγκεντρώσεις και επιθέσεις εκδηλώνονται στη Θεσσαλονίκη, την Πάτρα, το Βόλο, τα Χανιά, το Ηράκλειο, τα Γιάννενα,
- συνελευσιες κρατάμε ζωντανή τη μνήμη του Αλέξανδρου, αλλά και του Μιχάλη Καλτεζά και όλων των συντρόφων που δολοφονήθηκαν από την εξουσία, οξύνοντας τον αγώνα για μια κοινωνία χωρίς αφεντικά και δούλους, χωρίς
- στέλνουμε την αλληλεγγύη μας σε όλους και όλες που καταλαμβάνουν σχολές, διαδηλώνουν και συγκρούονται με τους κρατικούς δολοφόνους, σε όλη τη χώρα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΚΑΤΑΛΗΦΗΣ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

έκτικη ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ της

ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ του

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

Η ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΗΣ ΚΑΝΟΝΙΚΟΤΗΤΑΣ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ ΟΥΤΕ ΑΠΟ ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΟΥΤΕ ΑΠΟ ΠΟΥΘΕΝΑ!

[21/12/08]

Από το Σάββατο 20 Δεκέμβρη το βράδυ και μετά τις συγκρούσεις στο χώρο του Πολυτεχνείου (μία από τις δεκάδες μαζικές συγκρούσεις διαδηλωτών και αστυνομίας που οκολούθησαν τη δολοφονία του 15χρονου Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου), μια έντονη παραφιλολογία άρχισε να πλανάται πάνω από το χώρο της κατάληψης του ΕΜΠ.

Συνεχείς πληροφορίες για εισβολή της αστυνομίας στο χώρο του κατειλημμένου Πολυτεχνείου, σε συνδυασμό με τις στρατηγικές κινήσεις των ΜΑΤ την ώρα των συγκρούσεων, προέλεγαν το προφανές. Η αστυνομία σχεδιάζει να εφορμήσει στην κατάληψη. Παρακάμπτοντας την πρυτανεία, και προσφέροντας τη «γη και το νερό» του Πολυτεχνείου στην εισαγγελία, την αστυνομία και το υπουργείο εσωτερικών, διαμήνυσαν έμμεσα αλλά με σαφήνεια, με απειλές και εκβιασμούς, ότι μας μένουν «λίγες ώρες».

Τους απαντάμε ότι μας μένει όσος χρόνος αποφασίσει το εξεγερμένο κομμάτι της κοινωνίας που δεν δέχεται τελεσίγραφα. Ότι όλους αυτούς που συμμετέχαν, συμμετέχουν και θα συνεχίσουν να το κάνουν σε εξεγερτικές πρακτικές, καλά θα κάνουν να τους σέβονται και να τους φοβούνται. Αυτούς ακριβώς, αυτές ακριβώς τις χιλιάδες των εξεγερμένων, των μαθητών, των εργατών, των ανέργων, των μεταναστών, των συντρόφων καλούμε σε διαρκή επαγρύπνηση στο χώρο του Πολυτεχνείου ενόψει της εξυφανόμενης εισβολής.

Καλούμε όλους και όλες σε μαζική παρουσία στο χώρο της κατάληψης του Πολυτεχνείου.

ΕΜΕΙΣ ΘΑ ΠΟΥΜΕ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΛΕΞΗ
ΑΥΤΑ ΤΑ ΜΕΡΟΝΥΧΤΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥ ΛΑΕΞΗ!

Η κατάληψη της ΓΣΕΕ ξεκίνησε στις 06.12.08 και έληξε στις 24.12.08

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΓΣΕΕ

Την ωραία μας ή θα την καθορίσουμε εμείς
ή θα καθοριστεί ερήμην μας.

Εμείς, οι χειρώνακτες εργάτες πληγέντες τις σύγκρουσης, την ίδια το χώρο- ως συνέχεια του κοινωνικού δουλειά. Συνηθίσαμε να μετράμε ντόπιοι και μετανάστες, που δεν είμαστε • στιγμή που η καπιταλιστική κρίση στην • ανοίγματος που δημιούργησε η • τους σακατεμένους και τους νεκρούς τηλεθεατές και συμμετέχουμε από το • Ελλάδα και σε όλο τον κόσμο οδηγεί • εξέγερση- ο οποίος έχει κτιστεί με τις • μας- γεγονότα που βαφτίζονται σε εκατοντάδες χιλιάδες απολύσεις οι • δικές μας εισφορές και από τον οποίο • «εργατικά αυγήματα». Συνηθίσαμε να Σάββατο βράδυ, μετά τη δολοφονία • οποίες από τα ίδια τα ΜΜΕ και τους • είμαστε αποκλεισμένοι. Γιατί τόσα • μετράμε και ν' αδιαφορούμε για τους του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου στις • διαχειριστές τους παρουσιάζονται ως • χρόνια εμπιστευόμαστε την τύχη μας • μετανάστες- ταξικούς αδελφούς μας- διαδηλώσεις, στις συγκρούσεις με την • «φυσικό φαινόμενο». αστυνομία, στις καταλήψεις του κέντρου • Να στηλιτεύσουμε και να αποκαλύψουμε • σε κάθε λογής σωτήρες, φτάνοντας να • σε κάθε λογής σωτήρες, φτάνοντας να αστυνομία, στις καταλήψεις του κέντρου • Να στηλιτεύσουμε και να αποκαλύψουμε • χάσουμε ακόμα και την αξιοπρέπεια μας. • ζούμε με το άγχος της εξασφάλισης του και των γειτονιών, που πολλές φορές • το ρόλο της συνδικαλιστικής • Σαν εργαζόμενοι πρέπει να αρχίσουμε • μισθού, των ενσήμων και μιας σύνταξης χρειάστηκε να παρατήσουμε τη δουλειά • γραφειοκρατίας στην υπονόμευση της • να αναλαμβάνουμε τις ευθύνες μας και • που φαντάζει όνειρο απατηλό. μας και τις καθημερινές μας υποχρεώσεις • εξέγερσης και όχι μόνο. Η γενεσε και όλος • να μην αναθέτουμε τις ελπίδες μας σε • Όπως παλεύουμε ώστε να μην αφήσουμε για να βρεθούμε στο δρόμο με τους • ο συνδικαλιστικός μηχανισμός, που τη • κανέναν πεφωτισμένο ηγέτη ή «ικανό» • τη ζωή μας στα χέρια των αφεντικών και μαθητές, τους φοιτητές και τους άλλους • στηρίζει, δεκαετίες τώρα, υπονομεύοντας • αντιπρόσωπο. Πρέπει να αποκτήσουμε • των συνδικαλιστών αντιπροσώπων έτσι προλετάριους που αγωνίζονται. • αγώνες, παζαρέυοντας την εργατική μας • φωνή, να βρεθούμε, να μιλήσουμε • δε θ' αφήσουμε στα χέρια του κράτους Αποφασίσαμε να καταλάβουμε το • δύναμη για ψίχουλα, διαιωνίζοντας • να αποφασίσουμε και να δράσουμε. • και των δικαστικών μηχανισμών κτήριο της γενεσε : • το καθεστώς της εκμετάλλευσης και • Ενάντια στη γενικευμένη επίθεση που • του κανένα από τους συλληφθέντες Να το μετατρέψουμε σε χώρο ελεύθερης • της μισθωτής σκλαβιάς. Ενδεικτική • βρισκόμαστε. Η δημιουργία συλλογικών • εξεγερμένους. έκφρασης και συνάντησης των • είναι η στάση τους την προηγούμενη • αντιστάσεων «από τα κάτω» είναι • Τετάρτη που ακυρώνοντας την • μονόδρομος. • Να προωθήσουμε την ιδέα της • αντιστάσεων των κοινωνικού προγραμματισμένη απεργιακή πορεία • αυτοοργάνωσης και της αλληλεγγύης • στους χώρους δουλειάς, τις επιτροπές • αγώνα και τις συλλογικές διαδικασίες • βάσης καταργώντας τους γραφειοκράτες • συνδικαλιστές. • Τόσα χρόνια καταπίνουμε τη • μιζέρια, τη ρουφιανιά και τη βία στη • ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ ΚΑΜΙΑ ΔΙΩΣΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ Γενική Συνέλευση Εξεγερμένων Εργατών τους οι εργάτες ήταν παρόντες ως οι • Να ανοίξουμε για πρώτη φορά αυτό • μιζέρια, τη ρουφιανιά και τη βία στη

ΟΤΑΝ ΤΑ ΒΑΖΟΥΝ ΜΕ ΕΝΑΝ ΑΠΟ ΕΜΑΣ ΤΑ ΒΑΖΟΥΝ ΜΕ ΟΛΟΥΣ ΜΑΣ

ΗΚωνσταντίνα νοσηλεύεται σε κρίσιμη κατάσταση στην εντατική του Ευαγγελισμού με σοβαρά προβλήματα στην όραση και το αναπνευστικό.

Ποια είναι η Κωνσταντίνα; Και γιατί χτυπήθηκε;

Η Κωνσταντίνα είναι μία από τις εκατοντάδες μετανάστριες εργάτριες που εργάζεται χρόνια σαν καθαρίστρια σε καθεστώς υπενοικίασης. Είναι γενική γραμματέας της Παναττικής Ένωσης Καθαριστών-στριών και Οικιακού Προσωπικού, μάχιμη συνδικαλίστρια, γνωστή για τη στάση της σε πολλά αφεντικά. Μόλις την προηγούμενη εβδομάδα είχε έρθει σε κόντρα με την εργοδοσία «ΟΙΚΟΜΕΤ» διεκδικώντας ολόκληρο το δώρο των Χριστουγέννων γι' αυτήν και τις συναδέλφισσές της και καταγγέλλοντας τις παρανομίες στη μισθοδοσία. Έχει προηγηθεί η εκδικητική απόλυτη της μητέρας της από την ίδια εταιρεία, δυσμενής μετάθεση της ίδιας στο Μαρούσι, ενώ εκκρεμεί τριμερής συνάντηση στην Επιθεώρηση Εργασίας στις 5/1/09 ύστερα από καταγγελία της. Πράγματα καθόλου άγνωστα στο χώρο των εταιρειών καθαριότητας και υπενοικίασης εργαζομένων. Ισα - ίσα.

Οι καθυστερημένες συμβάσεις, τα κλεμμένα μεροκάματα, οι κλεμμένες υπερωρίες, η διαφορά ανάμεσα σ' αυτά που υπογράφουν οι εργαζόμενοι και σ' αυτά που πραγματικά παίρνουν, η επιλογή σχεδόν αποκλειστικά μετανάστριών και μεταναστών με πράσινη κάρτα ώστε να βρίσκονται σε καθεστώς ομηρίας, η μη καταβολή εισφορών στο ΙΚΑ, πάντα με την κάλυψη του δημοσίου και των μιζαδόρων στελεχών του, που γνωρίζουν, υποθάλπουν και ενισχύουν τις μεσαιωνικές σχέσεις εργασίας, συνθέτουν τον κανόνα στους εργολάβους καθαριότητας.

Ειδικά στην «ΟΙΚΟΜΕΤ», μια πανελλαδική εταιρεία καθαρισμού και υπενοικίασης εργατών, ιδιοκτησίας Νικήτα Οικονομάκη, στελέχους του ΠΑΣΟΚ, που απασχολεί «επίσημα» 800 εργαζόμενους (οι ίδιοι οι εργαζόμενοι μιλούν τουλάχιστον για διπλάσιους ενώ τα τελευταία 3 χρόνια έχουν περάσει πάνω από 3000), η εργοδοτική παρανομία αποτελεί καθημερινότητα. Συγκεκριμένα, οι εργαζόμενοι υποχρεώνονται να υπογράφουν λευκές συμβάσεις, οι οποίες δεν φτάνουν ποτέ στα χέρια τους. Δουλεύουν 6 ώρες και πληρώνονται για 4,5 (μισθός και ένσημα) για να μην ξεπερνούν τις 30 ώρες ώστε να γίλιτώνει το αφεντικό την ένταξή τους στα βαρέα. Τρομοκρατούνται, μετατίθενται δυσμενώς, απολύνται και εκβιάζονται με οικειοθελή αποχώρηση (εργαζόμενη απειλήθηκε από την εργοδοσία, κρατούμενη για 4 ώρες σε χώρο της εταιρείας μέχρι να υπογράψει την παραίτησή της). Το αφεντικό στήνει εργοδοτικό σωματείο για να χειραγωγήσει

τους εργαζόμενους ενώ απολύει και προσλαμβάνει κατά βούληση μη αφήνοντας κανένα περιθώριο εργασιακής επικοινωνίας και συλλογικής δράσης.

το παραπάνω κείμενο μοιράστηκε από τη Συνέλευση Αλληλεγγύης στην Κωνσταντίνα Κούνεβα, κατά τη διάρκεια της κατάληψης των κεντρικών γραφείων του ΗΣΑΠ που πραγματοποιήθηκε στις 27/12/2008. Η κατάληψη έγινε σαν μια πρώτη απάντηση στη δολοφονική επίθεση (με βιτριόλι στο πρόσωπο) που δέχτηκε η Κωνσταντίνα στις 23/12/2008 ενώ γύριζε από τη δουλειά της.

Τι σχέση έχει όμως η ΟΙΚΟΜΕΤ με τον ΗΣΑΠ;

Η ΟΙΚΟΜΕΤ έχει αναλάβει εργολαβικά την καθαριότητα του ΗΣΑΠ (αλλά και άλλων δημόσιων οργανισμών και επιχειρήσεων) επειδή μπορεί και «προσφέρει» το φτηνότερο πακέτο με τους μέγιστους όρους εκμετάλλευσης και υποτιμήσης της εργασίας. Ένα τέτοιο καθεστώς «προσφοράς και ζήτησης» έχει οργανωθεί βάσει δημόσιων οργανισμών, ένας από τους οποίους είναι και ο ΗΣΑΠ. Ο ΗΣΑΠ είναι συνένοχος στη διατήρηση αυτού του καθεστώτος άγριας εκμετάλλευσης παρά τις επανειλημμένες καταγγελίες που είχαν γίνει από την πλευρά του σωματείου.

Η δολοφονική επίθεση ενάντια στη συναδέλφισσά μας είχε χαρακτήρα εκδίκησης και παραδειγματισμού.

Ο στόχος δεν ήταν τυχαίος: Γυναίκα, μετανάστρια, μάχιμη συνδικαλίστρια, μητέρα ανήλικου παιδιού, όσο πιο ευάλωτη στα μάτια των αφεντικών.

Ο τρόπος δεν ήταν τυχαίος: Έρχεται από «σκοτεινές» εποχές και με σκοπό να σημαδέψει, να παραδειγματίσει και να τρομοκρατήσει.

Ο χρόνος δεν ήταν τυχαίος: Τη στιγμή που ΜΜΕ, κόμματα, εκκλησία, επιχειρηματίες και εργατοπατέρες προσπαθούν να λοιδορήσουν το κίνημα της κοινωνικής έκρηξης, που η εν ψυχρώ δολοφονία του 15χρονου Αλέξανδρου μετασκευάζεται σε εξοστρακισμό, η επίθεση στην Κωνσταντίνα περνάει στα ψιλά.

Η εργοδοτική δολοφονική επίθεση ήταν προσεκτικά μελετημένη.

Η Κωνσταντίνα ήταν μία από εμάς. Ο αγώνας της για ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ και ΑΛΑΗΛΕΓΓΥΗ είναι και ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ ΑΓΩΝΑΣ.

Η επίθεση στην Κωνσταντίνα μας σημάδεψε όλους: Στη μνήμη μας, από τα ρατσιστικά πογκρόμ, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, τις επιθέσεις παρακρατικών, τα εργατικά αυτοχήματα, τις κρατικές δολοφονίες, τις εργασιακές συνθήκες γαλέρας, τις διώξεις, τις απολύτεις και την τρομοκρατία, δείχνοντας το μακρύ δρόμο του κοινωνικού και ταξικού αγώνα.

Στην καρδιά μας που πλημμυρίζει από θλίψη και οργή και μας αφήνει μια φράση μόνο:

**ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΘΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΝ
Η ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΕ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ
ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΣΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΟΥΝΕΒΑ**

Κατάληψη Κύπρου

**ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΟΥΝΕΒΑ;**

Καθαρίστρια του ΗΣΑΠ: σε κτίρια, σταθμούς, συμμούρους, με υπενοικιαζόμενη εργαστα
για λαϊκούς της ΟΙΚΟΜΕΤ εργολαβική εταιρεία καθαρισμού του ΗΣΑΠ και ενοικιαζόμενους

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ: Γραμματέας της Παναττικής Ένωσης Καθαριστών-τριών, σε διάρκε

συνέλευση στην Επιθεώρηση Εργασίας στην Κατερίνη του ΗΣΑΠ

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ: σε κρίσιμη κατάσταση μετά τη δολοφονική επίθεση με βιτριόλι που δέχτηκε από μπράβους των αφεντικών της

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ: σε κρίσιμη κατάσταση μετά τη δολοφονική επίθεση με βιτριόλι που δέχτηκε από μπράβους των αφεντικών της

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ: σε κρίσιμη κατάσταση μετά τη δολοφονική επίθεση με βιτριόλι που δέχτηκε από μπράβους των αφεντικών της

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ: σε κρίσιμη κατάσταση μετά τη δολοφονική επίθεση με βιτριόλι που δέχτηκε από μπράβους των αφεντικών της

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ: σε κρίσιμη κατάσταση μετά τη δολοφονική επίθεση με βιτριόλι που δέχτηκε από μπράβους των αφεντικών της

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ: σε κρίσιμη κατάσταση μετά τη δολοφονική επίθεση με βιτριόλι που δέχτηκε από μπράβους των αφεντικών της

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ: σε κρίσιμη κατάσταση μετά τη δολοφονική επίθεση με βιτριόλι που δέχτηκε από μπράβους των αφεντικών της

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ: σε κρίσιμη κατάσταση μετά τη δολοφονική επίθεση με βιτριόλι που δέχτηκε από μπράβους των αφεντικών της

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ: σε κρίσιμη κατάσταση μετά τη δολοφονική επίθεση με βιτριόλι που δέχτηκε από μπράβους των αφεντικών της

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ: σε κρίσιμη κατάσταση μετά τη δολοφονική επίθεση με βιτριόλι που δέχτηκε από μπράβους των αφεντικών της

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ: σε κρίσιμη κατάσταση μετά τη δολοφονική επίθεση με βιτριόλι που δέχτηκε από μπράβους των αφεντικών της

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ: σε κρίσιμη κατάσταση μετά τη δολοφονική επίθεση με βιτριόλι που δέχτηκε από μπράβους των αφεντικών της

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ: σε κρίσιμη κατάσταση μετά τη δολοφονική επίθεση με βιτριόλι που δέχτηκε από μπράβους των αφεντικών της

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ: σε κρίσιμη κατάσταση μετά τη δολοφονική επίθεση με βιτριόλι που δέχτηκε από μπράβους των αφεντικών της

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ: σε κρίσιμη κατάσταση μετά τη δολοφονική επίθεση με βιτριόλι που δέχτηκε από μπράβους των αφεντικών της

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ: σε κρίσιμη κατάσταση μετά τη δ

1η ΑΠΑΚΟΙΝΩΣΗ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΕΣΗΕΑ

Το μεσημέρι του Σαββάτου 10/1 έγινε κατάληψη της ΕΣΗΕΑ (Ακαδημίας 20) από πρωτοβουλία έμμισθων, «μπλοκάκηδων», άνεργων, «μαύρων», άμισθων και φοιτητών στο χώρο των ΜΜΕ. Το εγχείρημα αυτό, που κατά βάση αντιτίθεται στον κυρίαρχο Λόγο, στοχεύει στην αναδίξη του εργασιακού μεσαίωνα στα ΜΜΕ, όπως και στην προβολή της ανάγκης για τη δημιουργία ενιαίου φορέα έκφρασης ΟΛΩΝ των εργαζομένων στα Μέσα..

Οι ελαστικές/επισφαλείς εργασιακές σχέσεις, η άμισθη/ανασφάλιστη εργασία, η δουλειά με το κομμάτι, τα εξαντλητικά ωράρια, η εργοδοτική αυθαιρεσία, οι δεκάδες απολύσεις, συνθέτουν το τοπίο που έχει διαμορφωθεί στη βιομηχανία των ΜΜΕ, με φόντο φυσικά έναν ευρύτερο μετασχηματισμό του συστήματος, στο κέντρο του οποίου βρίσκεται η νεοφιλελεύθερη αναδιάρθρωση της εργασίας.

Η ΕΣΗΕΑ, από τη μεριά της, όχι μόνο δεν αντιτίθεται στις επιδιώξεις των εργοδοτών, αλλά συναίνει και σιωπά μπροστά στο όργιο αυθαιρεσίας. Την ίδια στιγμή, ως μια ελίτ συντεχνία, που αποκλείει χιλιάδες εργαζόμενους στην Ενημέρωση, αντιδρά σθεναρά στο επιτακτικό αίτημα για ξεπέρασμα των εσωτερικών διαχωρισμών και του κλαδικού κατακερματισμού, προκειμένου να δημιουργηθεί ένα ενιαίο συνδικάτο τύπου.

Η κατάληψη αποσκοπεί παράλληλα να αποτελέσει ένα κέντρο αντιπληροφόρησης και εστία αγώνα, που πλαισιώνεται από αγωνιζόμενο κόσμο, που δεν συνδέεται αποκλειστικά με τον συγκεκριμένο κλάδο, όπως φάνηκε ήδη από την πρώτη ανοιχτή συνέλευση. Απέναντι στη μεθοδευμένη κατασταλτική και ιδεολογική προπαγάνδα που προωθούν τα αφεντικά, η ΕΣΗΕΑ και οι πραίτορες των Μέσων με παραπληροφόρηση, διαστρέβλωση και αποσιώπηση -ανάλογα κάθε φορά τις περιστάσεις- αποφασίζουμε να βρεθούμε, να δράσουμε και προπαντός να μιλήσουμε αδιαμεσολάβητα για όλα όσα τόσο καιρό το θέαμα έχει κατακερματίσει.

Οι υλοδαρμοί, οι μαζικές προσαγωγές, οι προφυλακίσεις, η τρομολαγνεία, οι «τυχαίοι» θάνατοι στα σύνορα και το κολαστήριο της Πέτρου Ράλλη, οι βασανισμοί στα τμήματα, οι «αυτοκτονίες» στα κελιά, στα ρέματα, τα εργατικά «αυτχήματα», το βιτρίο της εργοδοτικής μαφίας, οι απολύσεις και οι «εξοστρακισμένες» σφαίρες δεν είναι «μεμονωμένα περιστατικά». Έτσι κι αλλιώς «εδώ δεν είμαστε Γάζα» (Πραίτωρ Πρετεντέρης).

Πράγματι, δεν είμαστε στη Γάζα. Ωστόσο, η αλληλεγγύη μας δεν εκφράζεται στα παράθυρα της τηλεόρασης,

αλλά στο δρόμο, στις καταλήψεις, στις συγκρούσεις μαζί με τους καταπιεσμένους-εξεγερμένους, όπου αναγνωρίζουμε και τους εαυτούς μας. Μια αλληλεγγύη που ξεπέρασε τα σύνορα και επεκτάθηκε από το Μεξικό ως την Αγγλία κι από την Κορέα ως την Τουρκία αμέσως μετά τη δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου και τα γεγονότα που ακολούθησαν.

Δεν ξεχνάμε τους 67 προφυλακισμένους, τους 315 συλληφθέντες και τους εν γένει διωκόμενους της εξέγερσης. Διωκόμενοι, οι οποίοι διαρκώς πληθαίνουν παράλληλα με την ολοένα εντεινόμενη κρατική καταστολή, όπως αποδείχθηκε για άλλη μια φορά στην πορεία στις 09/01. Η περίφημη διαφύλαξη του ακαδημαϊκού ασύλου των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων την μέρα αυτή οδήγησε σε εικόνες, όπως η βίαιη εκκένωση της πολυκατοικίας στην οδό Ασκληπιού, όπου είχαν βρει καταφύγιο διαδηλωτές. Η επίθεση στον κοινωνικό χαρακτήρα του ασύλου είναι επίθεση στα ίδια τα αγωνιζόμενα κοινωνικά κομμάτια. Είναι καταστολή.

...Όπως καταστολή και τρομοκρατία είναι η επίθεση στις 23/12 με βιτριόλι στο πρόσωπο της μετανάστριας Κωνσταντίνας Κούνεβα, λόγω της μάχιμης συνδικαλιστικής της δράσης. Η Κωνσταντίνα είναι υπενοικιαζόμενη καθαρίστρια στον ΗΣΑΠ υπό την εργολαβία της «ΟΙΚΟΜΕΤ». Μέχρι σήμερα νοσηλεύεται σε κρίσιμη κατάσταση στον Ευαγγελισμό, αλλά ο αγώνας της συνεχίζεται κι εμείς τον στηρίζουμε έμπρακτα...

...Όπως έμπρακτα στηρίζουμε και κάθε αγώνα απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία και στις σχέσεις εκμετάλλευσης που επιβάλλει η συνθήκη της μισθωτής εργασίας είτε αυτές βαφτίζονται ελαστικές, επισφαλείς είτε πρόκειται για ανασφάλιστη εργασία, απλήρωτες υπερωρίες ή δουλειά με το κομμάτι.

Γι' αυτό καλούμε, τόσο εργαζόμενους στα Μ.Μ.Ε. που τάσσονται υπέρ του εγχειρήματος (καθαρίστριες, δημοσιογράφοι, φωτορεπόρτερ, οπερατέρ κ.λ.π.), όσο και κάθε άλλον ενδιαφερόμενο για την περαιτέρω ρήξη του ανταγωνιστικού κοινωνικού ιστού...

Κατάληψη ΕΣΗΕΑ

ΑΙΓΑΙΝΟΙ ΕΙΓΡΥΨΗ ΣΤΗΝ ΑΙΓΑΙΝΟΙΣΤΡΙΑ ΕΡΓΑΤΡΙΑ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΟΥΝΕΒΑ
ΑΠΙΣΧΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ,
ΣΥΛΛΗΦΕΙΑΝΤΩΝ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ, ΕΝΤΟΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΕΙΑΛΙΩΔΟΣ

ΟΙ ΓΙΟΡΤΕΣ ΑΝΑΒΑΛΛΟΝΤΑΙ

ΠΟΓΩ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΙΡΙΔΑΣ

Και ενώ πολλοί με νύχια και με δόντια προσπαθούν να διαχειριστούν την ομαλή επιστροφή στην καθημερινότητα και τη γιορτινή ατμόσφαιρα των ημερών, εμείς επίσημα ανακοινώνουμε:

— ΟΙ ΓΙΟΡΤΕΣ ΑΝΑΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΛΟΓΩ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ —

Από τη Δευτέρα 29/12 καταλαμβάνουμε το χώρο της Ίριδας [Ακαδημίας και Ιπποκράτους] συνεχίζοντας τις πολύμορφες δράσεις που πυροδοτήθηκαν από τις 6/12 μετά τη δολοφονία του 15χρονου Αλέξη Γρηγορόπουλου από τα δημοκρατίας. Μέσα στο κλίμα της τρομοκρατίας και της καταστολής που εξαπέλυσε σύσσωμος ο συρφετός της εξουσίας [κράτος, ΜΜΕ, παραπληροφόρηση, «ευπηπόληπτοι πολίτες», κλπ.], που μετράει μέχρι στιγμής 246 διωκόμενους -εκ των οποίων 67 προφυλακισμένοι- έρχεται να προστεθεί η δολοφονική επίθεση με οξύ στο πρόσωπο της μετανάστριας Κωνσταντίνας Κούνεβα.

Καταλαμβάνουμε έναν πανεπιστημιακό χώρο στο κέντρο της πόλης δημιουργώντας μία ανοιχτή εστία αντιπληροφόρησης και αλληλεγγύης, ένα ακόμα πεδίο ζύμωσης, συνάντησης και δημιουργικότητας. Ο ίδιος της εξέγερσης εξαπλώθηκε και συνεχίζει να προσβάλλει την κανονικότητα και την καθημερινή μίζερια του καθενός μας. Εμείς -κομμάτι της εξέγερσης- προσπαθούμε να μεταδόσουμε τον ίδιο παντού:

στην εκπαίδευση, την εργασία, στους δημόσιους χώρους, στον κλεμμένο και τον «ελεύθερο» χρόνο μας, σε κάθε έκφραση της ζωής μας.

Η οργή για τις κλεμμένες μας ζωές και την έμπρακτη αλληλεγγύη στους διωκόμενους και προφυλακισμένους της εξέγερσης ανασύγουν το δρόμο για την γενίκευση του αγώνα.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ

ENANTIA ΣΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΔΟΥΛΕΜΠΟΡΙΟ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΟΥΝΕΒΑ

Εμπρός για όγριες γενικές απεργίες // μαζικές συγκρούσεις // καταλήψεις // διαδηλώσεις

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΙΡΙΔΑ

Ακαδημίας και Ιπποκράτους, είσοδος από Ακαδημίας

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ της ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για τους ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Εημερώματα Σαββάτου 3 Γενάρη κι 24 χρονος Χουσεΐν Ζαχιντούλ Τζαχανγκίρ από το Μπαγκλαντές σκοτώνεται κατά τη διάρκεια αστυνομικής «απώθησης» και ξυλοδαρμού των χιλιάδων μεταναστών που ήταν συγκεντρωμένοι για κατάθεση αιτήσεων ασύλου εξω από την Υποδιεύθυνση Αλλοδαπών και χώρο κράτησης εκατοντάδων μεταναστών «χωρίς χαρτιά» της Πέτρου Ράλλη (λειτουργεί και ως Μεταγωγών τόσο για μετανάστες προς απέλαση όσο και για κρατούμενους των φυλακών).

Ο δεύτερος νεκρός μετανάστης το τελευταίο τρίμηνο στο ίδιο σημείο (ο πρώτος ήταν ο Μοχάμεντ Ασράφ από το Πακιστάν στις 25 Οκτώβριο) με έναν ακόμα στην εντατική (τον Μαζίρ Γκουλ από το Πακιστάν από τις 6 Δεκέμβρη) και δεκάδες ελαφρότερα ή σοβαρότερα τραυματίσμένους από την εβδομαδιαία αστυνομική «περιποίηση».

Κάθε Σάββατο πρωί (και μόνο τη συγκεκριμένη μέρα) στο κολαστήριο της Πέτρου Ράλλη λειτουργεί η υπηρεσία που δίνει χαρτάκια για ραντεβού σε μετανάστες «χωρίς χαρτιά» για την κατάθεση αιτήσεων ασύλου και τηνέκδοση ροζ καρτών προσωρινής παραμονής μέχρι την εξέταση του σχετικού τους αιτήματος. Οι μετανάστες (από όλες τις χώρες προέλευσης) που συγκεντρώνονται κάθε εβδομάδα -από το πρωί ή το απόγευμα ήδη της προηγούμενης μέρας- είναι πολλές εκατοντάδες έως και χιλιάδες κι η υπηρεσία δέχεται μόνο 50, 100 ή 300 κάθε φορά, σύμφωνα με τις εντολές του Υπουργείου Εσωτερικών. Η ουρά που δημιουργείται είναι εκατοντάδων μέτρων κι οι μετανάστες στέκονται όρθιοι όλη τη νύχτα προσπαθώντας να πλησιάσουν το κτίριο όσο περισσότερο γίνεται για να κερδίσουν μια σειρά προτεραιότητας για το «μαγικό χαρτάκι» του ραντεβού. Οι μπάτσοι στήνουν μπλόκα με οχήματα, διμοιρίες και ΟΠΚΕ γιανα αποτρέψουντους μετανάστες να πλησιάσουν το κτίριο και προβαίνουν κατά στιγμές σε «απωθήσεις» και άγριο κυνηγητό των μεταναστών με γκλοπές και δακρυγόνα για να διαλύσουν και να διώξουν το πλήθος. Με τον πανικό που δημιουργείται οι μετανάστες, πέρα από τους ξυλοδαρμούς που δέχονται, ποδοπατούνται και κινδυνεύουν να πέσουν σε ένα ρέμα βάθους 6 μέτρων που υπάρχει στην οδό Σαλαμινίας όπου συνωστίζονται (παράλληλος της Πέτρου Ράλλη που οδηγεί στην πίσω είσοδο του Μεταγωγών). Εκεί έπεσαν κατά τη διάρκεια τέτοιων κυνηγητών ο Χουσεΐν, ο Μοχάμεντ κι ο Μαζίρ.

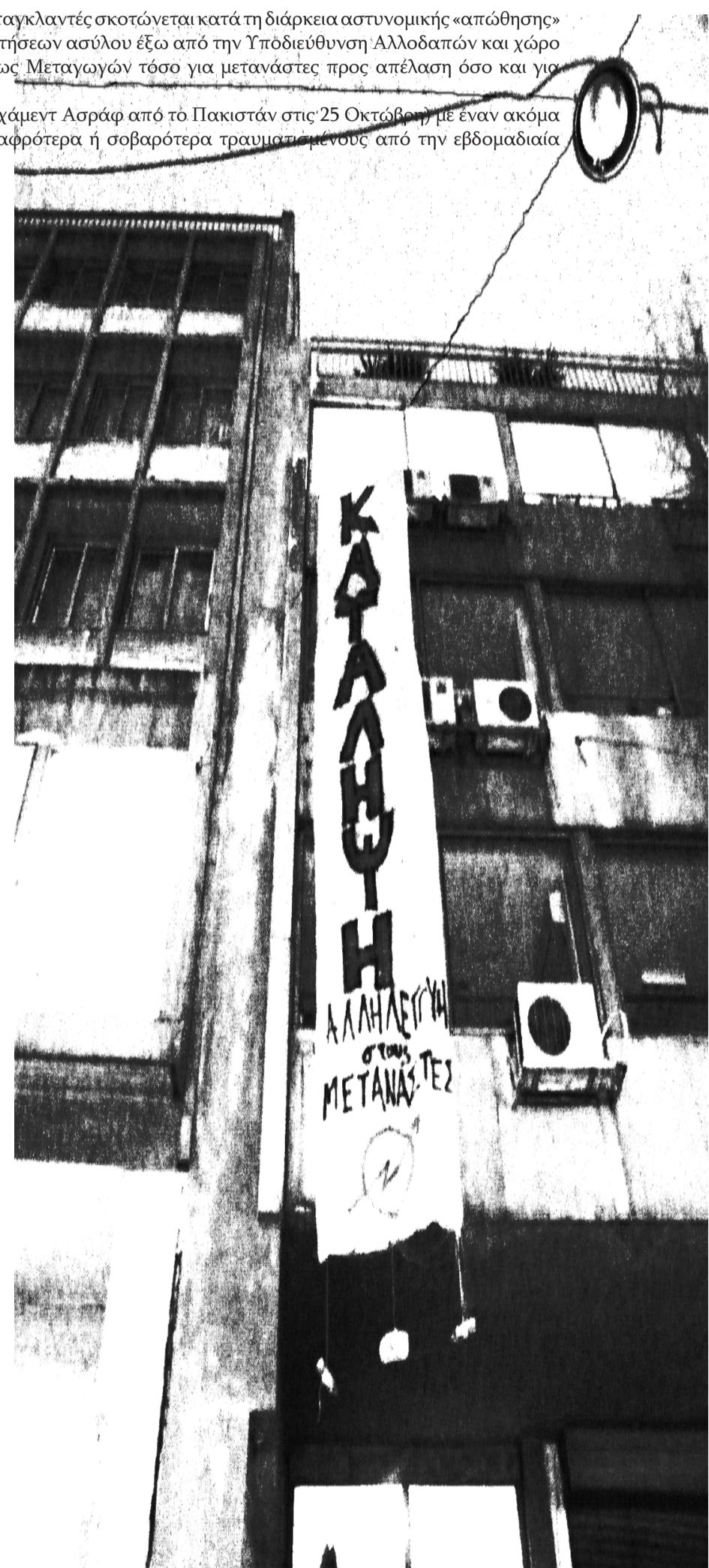
Το κτίριο της Πέτρου Ράλλη (στρατόπεδο συγκέντρωσης μεταναστών «χωρίς χαρτιά», Μεταγωγών για απελάσεις, Υποδιεύθυνση Αλλοδαπών με όλες τις κεντρικές υπηρεσίες πληροφοριών, Υπηρεσία εξαπάτησης για αιτήματα ασύλου) συμπυκνώνει στο πεδίο της αθηναϊκής μητρόπολης όλη τη χυδαιότητα του θεσμισμένου ρατσισμού, όλη την επιθετικότητα της κρατικής πολιτικής για τους μετανάστες: φυλακίσεις, βασανιστήρια, απελάσεις εκατοντάδων μεταναστών, κοροϊδία, ταλαιπωρία, εξευτελισμοί και ξυλοδαρμοί για τους αιτούντες άσυλο.

Κι είναι αδιαφοριστήτο ότι η κατάσταση θα χειροτερεύει ολοένα. Το ελληνικό κράτος σε συμφωνία με όλα τα κράτη

της ΕΕ ακολουθούν εδώ και χρόνια πολιτική «μηδενικής παροχής ασύλου» ενώ οι διαδικασίες κατάθεσης αιτήσεων ασύλου (που έχουν απορριφθεί πριν καν κατατεθούν) κι οι ροζ κάρτες ολιγόμηνης παραμονής (που δίνονται με το σταγονόμετρο) υπάρχουν για να διατηρεί το καθεστώς τα ανθρωπιστικά του προσχήματα. Άλλωστε για τους μετανάστες που έχουν έρθει στην Ελλάδα μετά το 2004, παρότι μπορεί να ζουν και να εργάζονται για χρόνια εδώ, δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη για την έκδοση αδειών παραμονής-εργασίας ενώ μετά το πρόσφατο πανευρωπαϊκό Σύμφωνο για τη Μετανάστευση κανένα κράτος της ΕΕ δε θα προβεί από εδώ και πέρα σε νέες «διαδικασίες νομιμοποίησης». Την ίδια στιγμή ο συνοριακός πόλεμος κατά των μεταναστών εντείνεται με δεκάδες νεκρούς ετησίων από «τυχαίες εκπυρσοκροτήσεις» συνοριοφυλάκων, νάρκες στον Έβρο και βυθίσεις πλοιαρίων στο Αιγαίο και χιλιάδες έγκλειστους μετανάστες στα δεκάδες σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης της Δημοκρατίας.

Ο στρατιωτικός και οικονομικός πόλεμος που έχουν κηρύξει τα πιο αιμοβόρα ισχυρά κράτη (ανάμεσά τους και το ελληνικό) ενάντια στους πληθυσμούς της Μέσης Ανατολής, της Κεντρικής και Νοτιοανατολικής Ασίας, της Αφρικής, των Βαλκανίων, της Ανατολικής Ευρώπης και του Καυκάσου εξαναγκάζει εκατομμύρια ανθρώπους σε φυγή. Σπρωγμένοι από τον πόλεμο ή την ανέχεια οι ξεριζωμένοι πληβείοι παίρνουν το δρόμο της προσφυγιάς, σε μια μετέωρη διαδρομή από θάνατο σε θάνατο, για να συναντήσουν στις λεγόμενες «χώρες υποδοχής» την άλλη όψη του ίδιου πολέμου, το πρόσταγμα των ίδιων οικονομικών και πολιτικών αφεντικών που τους μακελεύουν και τους λεηλατούν: ή νεκροί/ή έγκλειστοι/ή δούλοι, πάντα αόρατοι και ευάλωτοι, πάντα στο έλεος των ορέχεων τους και των ένστολων φονιάδων τους.

Για τους λόγους αυτούς αλλά καταρχήν ορμώμενοι από την πρόσφατη δολοφονία του Χουσεΐν προχωρήσαμε σήμερα το μεσημέρι 23/1/09 στην κατάληψη του Ελληνικού Συμβουλίου για τους Πρόσφυγες (μέσα στη δίνη των πολύμορφων κινητοποιήσεων και δράσεων αλληλεγγύης των ημερών στους διωκόμενους της εξέγερσης και στην Κωνσταντίνα Κούνεβα, στις οποίες

συνέχεια στη σελ.23

συνέχεια από σελ.22

συμμετέχουμε) ως μια πρώτη κίνηση κατάδειξης και αυτής της δολοφονικής πλευράς του κράτους. Ενώ κατά τη διάρκεια της κατάληψης θα συζητήσουμε και για την οργάνωση παραπέρα σχετικών παρεμβάσεων. Εξάλλου αρκετοί και αρκετές από εμάς κάθε Παρασκευή μετά τη δολοφονία του Μοχάμεντ στις 25/10 και μέχρι τις 6/12 (ημέρα δολοφονίας του Αλέξη Γρηγορόπουλου και ξεσπάσματος της εξέγερσης) κατεβαίναμε στην Πέτρου Ράλλη με πολύγλωσσα κείμενα και πανό και παρεμβαίναμε μαζί με τους μετανάστες, με αποκλεισμούς δρόμων και της εισόδου του Μεταγωγών και μια πορεία που είχε καταλήξει στο Θησείο

ΚΡΑΤΟΣ & ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ, ΕΡΓΑΤΕΣ, ΝΕΟΛΑΙΟΥΣ

ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΩΧΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΣ

Η ΑΛΛΗΛΕΙΤΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ

Σχετικά με το Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες, αποτελεί οργανικό τμήμα της ζοφερής πραγματικότητας που βιώνουν οι μετανάστες. Ως φορέας υπάγεται στην Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες και αποτελεί σε κάθε χώρα παράρτημα της αντι-μεταναστευτικής

κρατικής πολιτικής. Εμφανίζομενο με ένα ανθρωπιστικό προσωπείο για τη βοήθεια και την υποστήριξη των προσφύγων κατ' ουσία κάνει παράλληλη ή πρωτογενή δουλειά διαλογής μεταναστών, «εξαντλώντας» το ενδιαφέρον του επιλεκτικά σε εκείνους που κρίνει ότι πιθανά πληρούν τις προϋποθέσεις του νόμου για αίτηση ασύλου και διώχνοντας τους υπόλοιπους. Πρόκειται για έναν οργανισμό απαραίτητο για την τήρηση των ανθρωπιστικών προσχημάτων των κρατικών πολιτικών «μηδενικής παροχής ασύλου»: μπορεί να μην δίνουμε άσυλο αλλά έχουμε για τα μάτια του κόσμου κι έναν φορέα που βοηθάει έστω έναν μικρό αριθμό προσφύγων να συμπληρώσουν

αιτήσεις ασύλου ή ενστάσεις κατά απορριπτικών αποφάσεων στις αιτήσεις τους. Σε τελική ανάλυση είναι ένας φορέας που ευθύνεται εμμέσως πλην σαφώς για εκατοντάδες απελάσεις, που ποτέ δεν έχει δημοσιοποιήσει τις εκατοντάδες καταγγελίες βασανισμών που του έχουν κατατεθεί από μετανάστες και που όταν δημοσιοποιεί εκθέσεις για τα στρατόπεδα συγκέντρωσης προσφύγων πάντα εξωραΐζει και καλύπτει τις απάνθρωπες συνθήκες κράτησης, προσφέροντας έτσι καλές υπηρεσίες στους πολιτικούς του προϊσταμένους και χρηματοδότες (παίρνει κονδύλια από την ΕΕ και την Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες).

Αντίσταση χωρίς διαφορίσεις...

Παλαιστίνη,

«ακατάσχετοι βομβαρδισμοί», «αιματοκύλισμα»... Λέξεις που αναβόσβηναν στα κεντρικά δελτία ειδήσεων από την 27η Δεκέμβρη του 2008. Την 17η Γενάρη του 2009, οι λέξεις άλλαξαν «παύση πυρός», «μονομερής εκεχειρία»... Το κράτος του Ισραήλ, για 22 ημέρες, επιτιθόταν με τρομερή σφοδρότητα ενάντια στους παλαιστίνιους.

Για 22 ημέρες, τα νούμερα και οι φρικιαστικές εικόνες έτρεχαν στις οθόνες: σε 1.500.000 πληθυσμό, πάνω από 1.500 νεκροί, από τους οποίους το 50% άμαχοι και το 1/3 παιδιά, πάνω από 5.000 τραυματισμένοι σε αχρηστεμένα νοσοκομεία, πάνω από 5.000 σπίτια ολοκληρωτικά κατεστραμμένα και 25.000 να θέλουν επισκευές... Για 22 ημέρες, οι αναλύσεις για το παλαιστινιακό ζήτημα και οι ανταποκρίσεις είχαν μόνιμη και περίοπτη θέση σε όλα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Ακούσαμε τους παγκόσμιους ηγέτες, με πρόσχημα το ιδεολόγημα των «ίσων αποστάσεων», να ζητούν ευγενικά από το Ισραήλ να σταματήσει τους βομβαρδισμούς και να «καταδικάζουν τη βία απ' όπου κι αν προέρχεται». Παρακολούθησαμε διαλόγους και αναλύσεις για το «φραινόμενο Χαμάς». Μάθαμε για τις ρουκέτες κασάμ, την εμβέλειά τους και τους 10-15 νεκρούς τον χρόνο στο Ισραήλ. Μάθαμε για τα τούνελ της Γάζας στα σύνορα με την Αίγυπτο, μοναδική λύση στον αποκλεισμό της περιοχής, αλλά και για την αναγκαιότητα καταστροφής τους επειδή είναι δρόμοι εισαγωγής «τρομοκρατικών» υλικών αντίστασης. Και η λίστα των «πληροφοριών» δεν έχει τέλος...

Εδώ και 60 χρόνια, η Κυριαρχία (κοσμική και θεϊκή, παγκόσμια και τοπική) μας πλασάρει το παλαιστινιακό ζήτημα μόνο σε συγκεκριμένες ημερομηνίες έναρξης και λήξης μιας πολεμικής επιχείρησης, μόνο σε μορφή μεμονωμένων και ασύνδετων «πληροφοριών», μόνο με εικόνες αποκεφαλισμένων πτωμάτων, σακατεμένων παιδιών και κραυγών πόνου. Το παλαιστινιακό ζήτημα εμφανίζεται μόνο όταν η ποσότητα λίτρων αίματος ανά ημέρα ξεπερνά τα αποδεκτά όρια των δυτικών «ανθρωπιστικών» δεδομένων, όταν πλέον η σφαγή είναι εξόφθαλμη.

Εντωμεταξύ, στα ενδιάμεσα χρονικά διαστήματα των διαφόρων πολεμικών επιχειρήσεων ή επεμβάσεων, αυτό που δεν μας μαθαίνουν και δεν μας δείχνουν είναι ότι οι Παλαιστίνιοι, εδώ και 60 χρόνια, αντιστέκονται ενάντια στην κατοχή της γης τους, αντιστέκονται ενάντια στον ολοκληρωτικό και εξευτελιστικό έλεγχο των καθημερινών τους κινήσεων και χειρονομιών. Εδώ και 60 χρόνια, οι παλαιστίνιοι χάνουν τα σπίτια τους από ισραηλινούς εποίκους, τους καταστρέφουν τα χωράφια ή δεν τους επιτρέπεται από τον ισραηλινό στρατό να τα επισκεφτούν. Εδώ και 60 χρόνια, κάθε ημέρα και κάθε νύχτα δολοφονούνται, τραυματίζονται, φυλακίζονται και εκδιώκονται. Εδώ και 60 χρόνια, είναι απολύτως εξαρτημένοι σε καύσιμα, ρεύμα και νερό από το Ισραήλ. Εδώ και 7 χρόνια, το ισραηλινό κράτος χτίζει ένα τοίχος μήκους 750 χλμ (και ύψους 8 μέτρων) που κόβει χωριά και πόλεις της Παλαιστίνης στη μέση, αποκόβοντάς τους μεταξύ τους, απομονώνοντάς τους και ταυτόχρονα κατοχυρώνοντας νέα κατεχόμενα εδάφη. Ενώ τα τελευταία 3 χρόνια, μετά την εκλογή της Χαμάς, οι παγκόσμιοι ηγέτες και το Ισραήλ αποφάσισαν τον πλήρη αποκλεισμό της Λωρίδας της Γάζας. Αποκλεισμός που απαγορεύει την είσοδο και την έξοδο από τη Γάζα, που ελέγχει μέχρι και τις ποσότητες των προϊόντων, των τροφών, των φαρμάκων και των καυσίμων που εισέρχονται. Εδώ και 3 χρόνια, οι παλαιστίνιοι της Γάζας αντιστέκονται ως κρατούμενοι στη μεγαλύτερη φυλακή του κόσμου. Εδώ και 60 χρόνια, για τους παλαιστίνιους, η επιβίωση έχει γίνει αντίσταση και η αντίσταση επιβίωση, χωρίς διαλείμματα για διαφημίσεις... Και εμείς απορήσαμε(!) γιατί ενώ γίναμε “αυτόπτες μάρτυρες” απευθείας σύνδεσης μίας ακόμη σφαγής, ενώ ανατριχιάσαμε, βουρκώσαμε και φορτώσαμε την ατμόσφαιρα των σπιτιών μας με επίθετα οργής και θλίψης, η έμπρακτη έκφραση των συναισθημάτων και της αλληλεγγύης μας, αυτές τις 22 ημέρες (αλλά και κατά πλειοψηφία όλες τις προηγούμενες), πνίγηκαν σε άνευρες και χειραγωγημένες διαδηλώσεις με τη μορφή επετειακού επιτάφιου...

“ελευθερία”, γκράφιτι στην παλαιστίνη

